

ACD 1474005

dat 15 JAN. 1980

CO

b. 2 d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: <i>BCP.</i>			Bijlage(n): <i>div</i>
Afschr.:			BO: <i>173.921.</i>
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft: Informatiebijeenkomst georganiseerd door het Comité Vrouwen solidair met havenarbeiders.

Op donderdag 13 december 1979 is in gebouw Sarto aan het Afrikaanderplein 3 te Rotterdam een informatiebijeenkomst gehouden, georganiseerd door het Comité Vrouwen solidair met havenarbeiders. Aanvang 20.00 uur.

Bekendmaking heeft plaatsgevonden door het verspreiden van een krant (exemplaar in fotocopie bijgevoegd) en door een aankondiging in Het Vrije Volk van 13-12-1979. Voor deze krant is een inhoudsbijdrage geleverd door:

Tijdens de bijeenkomst blijkt dat zich 2 groepen manifesteren te weten een groep a-politiek en/of sympathisanten van het Solidariteits Comité Rotterdamse havenarbeiders, onder leiding van *+* een groep die zich opstelt achter de CPN en

opent de vergadering en geeft het woord aan , die inspeelt op de problematiek rond de CAO voor 1980 en de plannen van de regering. De staking is een groot succes geweest en bekeken moet worden hoe de vrouwen hun mannen bij een volgende staking kunnen helpen. Belangrijk is in ieder geval nu niet te klagen over geld en dergelijke beslommeringen.

Na het betoog van ontstaat een verwarde discussie waarbij met name de vraag dan aan de orde komt of "wat" achter de hand heeft, dan wel gesteund wordt door de CPN.

merkt geïrriteerd op dat er geen ruzie moet worden gemaakt, maar dat gezocht moet worden naar een oplossing.

neemt het woord en zegt dat veel gezinnen van havenarbeiders financiële moeilijkheden hadden en hebben. Spreekster zegt zich af te vragen hoe het komt dat er zo'n verdeeldheid bestaat tussen de vrouwen van havenarbeiders en slepers.

antwoordt dat de vrouwen van Rotterdam-Zuid tijdens de staking hebben gedaan wat zij konden. De vrouwen van de Rechte Maasoever zouden er verstandig aan doen zich bij die vrouwen aan te sluiten en er verder geen woorden meer over vuil te maken.

overschreeuwt en zegt dat zij niet begrijpt waarom de CPN zonodig het geld en de leiding moet hebben.

staat hierna op en zegt in duidelijke bewoordingen tegen , dat de CPN de bijeenkomst heeft georganiseerd en zij op haar beurt moet wachten.

haalt daarop fel uit en zegt dat , vrouwen van het Nivon voor rotte vis uitgemakt heeft. Eén en ander is ook niet bepaald een vorm van solidariteit. Een vertegenwoordiger van de GML ondersteunt de woorden van .

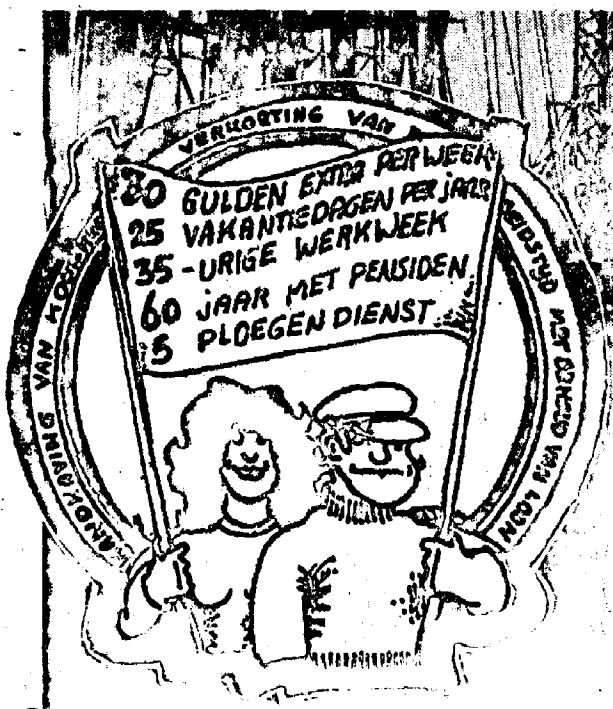
merkt daarna op dat als het haar niet aanstaat, zij "maar op moet rotten".

dient hierop wederom van repliek en vraagt of zich in haar kruis getast voelt en zegt dat het Solidariteits Comité het eigen geld voorlopig behoudt. Over de besteding van het geld zal in ieder geval meegepraat moeten worden om te zien waar het blijft.

Al scheldend en tierend verlaat de bijeenkomst in gezelschap van ongeveer 20 vrouwen en .

Aan de broodnodige solidariteit heeft het op deze bijeenkomst in ieder geval ontbroken.

Om ongeveer 22.00 uur wordt de bijeenkomst beëindigd.

Vrouwen solidair met haven- arbeiders

[B0.173.921]

Deze krant wordt uitgegeven om u nog eens de rol van de vrouwen in de staking te verduidelijken.

De sleepersvrouwen hebben zeven en een halve week, de vrouwen van havenarbeiders vier weken lang hun mannen door dik en dun gesteund.

Mede door onze actieve rol kon de staking zo goed georganiseerd verlopen.

De mannen en vrouwen leverden zo, ieder met haar of zijn taak een bijdrage tot zo'n perfect draaiende organisatie.

tijdens en na de Staking

VROUWEN-EMANCIPATIE:

GEEN WOORDEN MAAR DADEN!

Ons vrouwencomité, 'Vrouwen solidair met havenarbeiders' dat al acht maanden actief is, is opnieuw bezig met activiteiten met betrekking tot de cao van 1980.

Om jullie, met name door verhalen van andere havenvrouwen, nu al een idee te geven, wat onze rol was tijdens de staking, laten we enkele vrouwen aan het woord.

Alie van der Zanden:

ONS COMITÉ

ZIJ AAN ZIJ

Mijn man Cor was woordvoerder van het stakingscomité van de sleepers. Daar is hij voor gekozen, omdat hij natuurlijk al meer akties heeft meegemaakt. Voor mij bracht het ook een hele hoop werk mee.

Dagelijks telefoontjes van journalisten van kranten, radio en tv. Met mensen uit heel het land, die met steunlijsten liepen om geld op te halen voor de stakers.

Ze belden me dan: meid, hoe gaat het met jou, volhouden hoor. Dat was voor mij een goede steun, dat medeleven.

We hebben natuurlijk van alles meegemaakt in de stakingen. Zestien mensen moesten voor de rechter verschijnen om ze te dwingen te gaan varen. 486 mensen kregen ook een dagvaarding thuis. Maar dat was natuurlijk te gek, hè, dat hebben ze toen maar gauw ingetrokken.

Als je niet knokt voor je loonsverhoging, dan krijg je er niks bij. Ze geven het niet vanzelf, de hoge heren.

Wij als vrouwen moeten daarbij onze mannen steunen.

Nu: dat heeft deze staking wel bewezen. We hebben niet achter onze mannen gestaan, maar zij aan zij mee gepost.

En ook de stakersvergaderingen waren wij aanwezig.

In tegenstelling tot de staking in 1970, waar de vrouwen op een afschuwelijke manier door de werkgevers geïntimideerd werden namen we nu door ons optreden de werkgevers een mogelijkheid om de staking te breken uit handen.

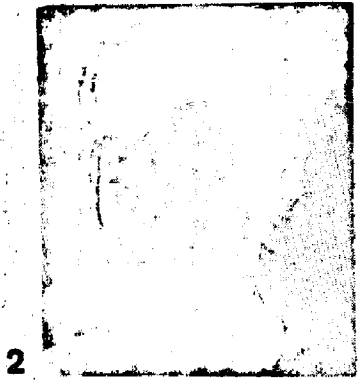
Immers we organiseerden de vrouwen, traden steeds zelfbewuster op, zodat iedere intimidatiepoging van werkgevers op een hechte muur van vrouwen stuitte.

Ongeveer twee maanden geleden barstte het eindelijk in de Rotterdamse haven los.

De havenarbeiders legden het werk neer voor méér loon, meer vrije tijd en vervroegde uit-treding.

De affaire met de rechtszaak tegen de stakende sleepers was slechts de laatste druppel, die de emmer deed overlopen.

Immers dertien maanden lang was het Aktiecomité Rotterdamse Havenarbeiders, waar onze

mannen in meewerkten, reeds bezig met het ontwikkelen van aktie.

Dwars tegen de botte houding van de werkgevers en de halfslachtige houding van de top van de vakbeweging in. Zo lang ook bestaat ons vrou-

venkomité, waar wij vrouwen van havenarbeiders en sleepers ons organiseerden. Solidariteit met onze mannen was de hoofdzaak. Want de eisen waren gebaseerd op de leegte in onze eigen krappe portemonnee.

Vrouwen bezetten kantoor havenondernemers

„Dit is een strijd van mannen en vrouwen”

In april 1979 bezetten we het kantoor van de Scheepvaart Vereniging Zuid, SVZ. We weigerden weg te gaan, tot we een gesprek kregen met de hoogste baas, Pieters, voorzitter van de SVZ. Uiteindelijk kwam hij en we vroegen hem of zijn vrouw rond zou kunnen komen van f 330,- per week. In dat gesprek verwees hij ons steeds naar de onderhandelingen met de vakbond.

Daarna hielden we een gesprek met van Eldik, voorzitter van de bedrijfsgroep Havens. Zo hebben wij vrouwen de SVZ en de FNV de wacht aangesegd. En zo steunden wij onze mannen.

Wij stonden garant voor een daadwerkelijke steun, die nodig was in de moeilijke strijd. En we konden die steun vanaf 't begin al geven. Inmers juist door de vroege oprichting waren de eisen niet vreemd aan de vrouwen. En konden we er al over nadenken hoe de eisen binnen te halen.

— — — — —
mv S. Zwakke-de Jonge

WERKELIJKHEID

De staking was een week oud. Ben 's maandags morgens met m'n man meegegaan naar het Afrikaanderplein en stond daar ineens midden in de werkelijkheid van de staking. Na de dagelijkse bijeenkomst ben ik met m'n man bij Sarto naar binnen gegaan, om te kijken of ik ergens mee kon helpen. Na een uur ongeveer kwamen we naar buiten om in de Tweebosstraat te beginnen met het uitdelen van voedselbonnen. Ja, dat is toch een belevenis, dat je dat als huisvrouw ineens kan gaan doen.

— — — — —
Annie Oosterwijk:

MET HEM MEE NAAR SARTO

De eerste dag van de staking wist ik niet wat er nog allemaal gedaan moest worden door de mensen zelf.

Mijn man ging 's morgens vroeg van huis en kwam pas laat thuis. Ik zei tegen hem: waar kom jij nog vandaan? Toen heeft hij me meegenomen naar Sarto.

Daar heb ik kunnen zien, hoe veel werk die vrouwen en mannen verzetten.

Ook heeft hij me meegenomen langs de havens, waar de mensen stonden te posten.

Daar ben ik erg blij om, want ik voelde me er veel meer bij betrokken. Ik ben toen met de koffiewagen meegegaan langs de bedrijven om de posters koffie en brood te brengen.

Op sommige bedrijven werd ook 's nachts gepost.

Door me actief te maken in de strijd, die mijn man voerde voor mijn gezin, heb ik veel ervaring opgedaan.

Ik vind dat veel meer mannen hun vrouwen erbij hadden moeten betrekken.

Want wij als vrouwen hadden 'n front moeten vormen tegen de havenbaronnen, dan hadden onze mannen nog sterker gestaan.

Te weinig vrouwen waren actief en daar moet verandering in komen. De tegenstander moet nu eindelijk naar eens gaan begripen, dat we als vrouwen zij aan zij meegaan voor het gezamenlijk welzijn.

Ik ben blij dat ik de strijd samen met mijn man gevoerd heb. Want als een vrouw er niet achter staat, is de strijd al half verloren. Daarom moeten we onze mannen steunen.

Een andere belangrijke functie van de vrouwen was de uitkering van voedselbonnen.

Dankzij de grote solidariteit van alle lagen van de bevolking was het mogelijk om 'krepeergevallen' te helpen. Met bonnen die bij een supermarkt ingeleverd konden worden.

Deze gevallen werden niet beoordeeld door sociologen of andere gestudeerden, maar door de vrouwen zelf. Vrouwen, die zelf gewend zijn in krappe tijden met de huishoudbeurs om te gaan. Vrouwen beoordeelden, samen met de mannen, de hoeveelheid steun.

Leni Warrenaar:

ZONDAGMORGEN

GEIMPROVRISEER

De maandag na de rechtszaak gingen de havenwerkers in staking. De strijd was begonnen. Maar de bond liet verstek gaan. Stakingskassen bleven dicht. Met valse berichtgevingen en in intimidatie probeerde de bond de staking te breken. Het is hun niet gelukt.

't Was hartverwarmend hoe vele mensen met gulle hand met geldbedragen de stakers steunden. Uit het hele land kwam geld.

Op een zaterdagavond ging de telefoon. Een vrouw vroeg me of ik met nog een andere vrouw zondag 's morgens om 11 uur in het aktiecentrum Afrikaanderplein zou komen. Er zou een bus met mensen van 'Christenen voor socialisme' geld komen brengen. 't Was fantastisch.

En daar waren ze zondags morgen: 't comité, stakers en vrouwen. Die daar aanwezig waren improviseerden vlug een zaaltje waar ze werden ontvangen. Het werd in de keuken.

Opvallend was, dat steeds meer vrouwen zich kwamen aanmelden, om mee te helpen. Vaak waren ze voor het eerst door hun man meegenomen naar de ochtendvergadering op Afrikaanderplein. Al spoedig was duidelijk wat er gaande was en ze deden mee.

Door de vrouwen erbij te betrekken won de staking aan kracht.

Kracht die nodig was, zeker nadat er geen loon en uitkering op de giro verscheen en de aanvallen van de werkgevers, rechtse pers en bondsleiding toenamen.

Het sociale masker van de werkgevers smolt met de dag.

De vrouwen wisten nu, wie de tegenstanders van hun mannen waren.

Schouder aan schouder, niet in woord, maar juist in daad werd dag-in dag-uit verwezenlijkt.

Juist door de rol, vaak ook inspirerend voor de mannen, was de staking vier weken vol te houden en met resultaat. Dertig piek per week.

...daden

Een ander voorbeeld is het optreden tijdens de blokkade op de Heyplaat.

Terwijl het aktiecomité probeerde de eisen binnen te halen door het Unitcentre te overtuigen door psychologische druk traden politie-provokateurs en anderen naar voren. Om een opzettelijke konfrontatie met de mobiele eenheid te forceren. Eén van de vrouwen ging als de hazewind naar Sarto, het aktiecentrum, terug. De ander bleef om van der Louw te ballen.

Geen typische vrouwenklussen. Want op volwaardige wijze waren vrouwen ingezet.

Zo reden bijvoorbeeld hoofdzakelijk mannen met de koffie voor de posters. Het een was niet sinder of meer dan het andere.

Nee: ieder deed zijn of haar taak en de organisatie draaide zo, dat een kapitalistisch bedrijf er jaloers op zou zijn.

Bep van Meyeren:

CAO 1980

STEUNLIJSTEN

Onderweg op de fiets, met de eerste etappe van de internationale estafette tegen de neutronenbom, voor de vrede, van Amsterdam naar Bonn (waar op 1 september de Anti-Kriegstag werd gehouden), hoorde ik dat in de havens de staking, die al lang broeide, was uitgebroken.

Ook ik was in het kader van bestek '81 op mijn sociale uitkering gekort met een half procent.

En de enige manier om dat ongedaan te krijgen was, dat er in het bedrijfsleven looneisen gesteld en binnengehaald zouden worden.

Tijdens de staking heb ik me aangesloten bij het solidariteitscomité Afrikaanderwijk/Katendrecht. We zijn toen avond aan avond een goed uur met steunlijsten langs de deuren gegaan. Ook heb ik met de Nederlandse Vrouwen Beweging op markten en winkelcentra overdags geld mee helpen inzamelen op lijsten van het Aktiecentrum.

Zo kan je als vrouw en sociaal gesteunde mee helpen een hogere uitkering te krijgen en vrede, voor een beter leven.

Doorgaan of inleveren

Tijdens de activiteiten in de staking, werden ook de vrouwen zich bewust, hoe belangrijk het is om je te organiseren.

Ons comité is alleen maar gegroeid. Nieuwe akties worden voorbereid. Tevens volgen we de activiteiten van het havencomité op de voet.

Wij vrouwen willen ook nu weer direkt op de hoogte zijn van de nieuwe eisen, gesteld door onze mannen.

Immers het is nu al duidelijk: de f 55,- bruto van Kok is weer onvoldoende.

Het Gezamenlijke Aktiecomité eist nu herstructurering van de

lonen. Dat betekent dat alle toeslagen opgenomen worden in het uurloon.

Want de nieuwe plannen voor de sociale uitkeringen, WW en ziekingeld, beloven niet veel goeds.

Nu is al duidelijk, dat de steun van vrouwen weer nodig zal zijn.

Bestek '81 heeft nog meer verslechteringen in het vat zitten. Daarom moeten er wel akties komen. Vrouwen blijven niet passief, maar staan naast de mannen in de strijd. In het belang van de toekomst van onze gezinnen.

De zogenaamde opiniepeilingen (referendum) van de top van de bond beloven niet veel goeds. Nu al wil Kok zomaar 2% inleveren bij Albada.

De eisen op de vakbondsledenvergaderingen gesteld door onze mannen worden weer genegeerd. De druk zal dus weer op de ketel moeten.

Daar is de steun van vrouwen hard bij nodig.

Daarom organiseert het comité 'Vrouwen solidair met havenarbeiders' op 13 december een informatie-avond in Sarto, op het Afrikaanderplein 5.

Neem je vriendin mee. Ook mannen zijn welkom.

Katendrecht Afrikaanderwijk

SOLIDAIR

met stakende sleepers
en havenwerkers

Informatie

avond

Sarto

13 DECEMBER 20U

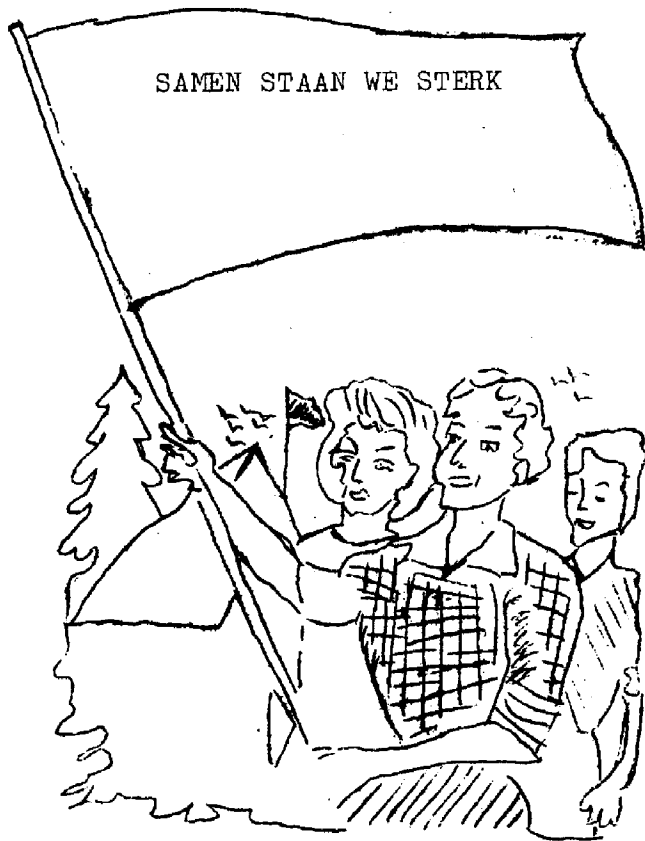
Vrouwen solidair met havenarbeiders
organiseert deze avond, met als sprekers:

Flip Schults over de eisen in 1980

Wil Quaak over ervaringen van vrouwen in de staking
film: 'Het zout der aarde'

Mogelijkheid tot vragen stellen.

HAVENARBEIDERS

B0.173.921

We weten allemaal dat we de afgelopen jaren gematigd is met inruil daarvoor zijn ons beloftes gedaan over VAT en meer arbeidsplaatsen. Meer winst meer werk zeiden ze. Maar daar is niets van terecht gekomen. Terwijl zij ons zeiden dat we moesten matigen stegen de winsten steeds meer. De hele matigingspolitiek was dan ook in voordeel van de havenbaronnen. Terecht hebben we eerder dit jaar gestaakt. Iedereen weet ook dat niet alle eisen zijn ingewilligd. Daarover moet de strijd in de komende tijd worden voortgezet. Ook op deze vakbondsvergadering waar het beleid van het FNV voor de komende jaren besproken wordt. Maar we weten wel dat we ons niet opnieuw om de tuin mogen laten leiden met mooie verhaaltjes over inleveren.

Wij kunnen niet opnieuw een matigingspolitiek accepteren.

ONZE EISEN ZIJN:

VIJF PLOEGEN DIENST

60-JARIGE PENSIONERING

HERSTRUKTURERING IS HET VERWERKEN VAN DE TOESLAGEN IN HET BASISUURLOON de f 20,- NETTO HEBBEN WE NODIG OM DE VERSLECHTERINGEN DIE DEZE REGERING VOOR ONS DIT JAAR IN PETTO HEEFT TE KOMPENSEREN WE MOETEN ZO WIE ZO f 550,- NETTO INLEVEREN DIT JAAR VANDAAR DAT DE 2% DIE HET FNV EIST VOOR ONS TE WEINIG IS ZO DAT WE ER DAN TOCH WEER OP ACHTERUITGAAN.

Wij verwachten van de FNV dat ze de wil van de leden uitvoert. Wij zijn de vakbond, en niet een handjevol bestuurders. Het is duidelijk dat voor het bovenstaande nog een hoop strijd nodig is. Wij vinden niet dat dat een zaak van de mannen alleen is ook wij vrouwen van havenarbeiders vechten mee.

Het is ook onze taak iedere cent die jullie minder verdienen krijgen wij minder in onze portemonnee. Daarom willen wij ook samen met onze mannen naar de vakbondsvergadering. Wij vinden dat over de zaken die op de vakbondsvergadering besproken worden ook de vrouwen moeten kunnen meepraten en meebeslissen.

Tenslotte gaat het over beslissingen die het hele gezin aangaan.

Wilt U contact met de havenvrouwengroep, neem dan contact op met mevrouw E. Stavinga, Wilbertoord 307, telefoon 827726 in Rotterdam.

VROUWEN ! !

Toen wij hoorden dat een vrouw op een vakbondsvergadering geweigerd werd, zijn wij als havenvrouwengroep met zijn allen naar de daaropvolgende vergadering gegaan.

Wij vinden namelijk dat vrouwen van havenwerkers ook recht hebben om ons daarmee te bemoeien.

- Het contributiegeld gaat immers van ons huishoudgeld af.
- Of we willen of niet de toestand in de haven gaat ons dirakt aan dat hebben we allen met de staking weer eens duidelijk gemerkt.
- Wij, de havenvrouwengroep, zijn tot de slotsom gekomen dat, willen we een beetje redelijk leven hebben, we ons ook met die strijd in de haven zullen moeten bezighouden.

Wij roepen jullie dan ook op !

Blijf niet langer thuis zitten afwachten !

Ga eens met je man mee naar een vakbondsvergadering. Wij zijn er dan ook. Dan kun je eens zien hoe het er daar aan toe gaat.

Probeer goed op de hoogte te blijven met de stand van zaken in de haven, zodat als er weer eens akties komen je goed voorbereid ben, en neem eens kontakt met ons op.

De havenvrouwengroep is in de staking bij elkaar gekomen.

Toen merkten velen van ons dat je alleen stond in je buurt en je familie. Dan heb je elkaar hard nodig.

Na de staking zijn we doorgegaan omdat we het fijn vinden om kontakt met elkaar te houden en omdat wij het nodig vinden om mee te blijven strijden op onze manier. Zeker nu we gemerkt hebben hoe je door kranten, vakbond, enzovoorts belazerd wordt en in de kou wordt gezet.

Lees ook de "HAVENVUIST" de nieuwe krant, die in de haven verspreidt gaat worden. Daarin kun je ook lezen hoe de vrouwen verder gaan.

Kontaktadressen voor Zuid

Truus Sirre, Lijnsherenlaan 160b, tel. 04 23 15

Elly Stavinga, Wilberoord 307 tel. 02 77 26

Kontaktadressen voor Noord

Ida Zijlmans, Allard Piersonstr.13c tel. 23 59 50

Loes Laas, Kerkhoflaan 88, tel. 14 60 36

ACD 1477091.

datum 4 FEB. 1980

CO

b. 7

d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BEP.			Bijlage(n): div.
Afschr.:			BO: 174.296
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft: Situatie bij de stadssleepdienst te Rotterdam.

Het actiecomité bij de stadssleepdienst te Rotterdam heeft zich medio december 1979 gericht op de vergaderingen van de Vervoersbond F.N.V. en heeft daarbij gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de eisen voor de CAO-1980 naar voren te brengen. Evenals dit het geval was op de vergaderingen voor de havenarbeiders, zijn ook de vergaderingen voor de sleepbootbemanningen bijzonder rumoerig verlopen.

De door het kabinet vastgestelde loonpauze heeft de problematiek met betrekking tot de CAO voor 1980 enigszins op de achtergrond gedrukt. Nadat door de betrokken officier van justitie de datum was vastgelegd voor het proces tegen de 9 sleepbootstakers, heeft het actiecomité zich op alle mogelijke manieren beijverd om het proces ongedaan te maken. Naast het versturen van brieven aan de daarvoor in aanmerking komende instanties, het verspreiden van manifesten en het verzamelen van handtekeningen, zijn in plaatselijke dagbladen artikelen verschenen, waarin uitvoerig op de situatie is ingegaan.

Eén en ander heeft er in geresulteerd dat rond de datum van 21 januari (dag van het proces) een zekere spanning is ontstaan, waarbij de voornaamste vraag was of de sleepboten al dan niet langs de kant zouden komen. Tevens is van belang geweest of de havenarbeiders zich op een bepaalde wijze solidair zouden tonen met hen.

Op 29 januari heeft het proces echter een rustig verloop gehad. Naast een vijftigtal collega's op de publieke tribune, manifesteerden zich voor het gerechtsgebouw ongeveer 40 collega's, alsmede een aantal stakingsleiders zoals:

De sleepbootbemanningen die die dag dienst hadden, hebben hun werkzaamheden op normale wijze uitgevoerd en op geen enkele wijze actie gevoerd. De havenarbeiders hebben het ook af laten weten, hetgeen voor het actiecomité zeker een tegenvaller kan worden genoemd.

Voor wat betreft de "beruchte" f28,50 wordt dezerzijds opgemerkt dat door de directie van SMIT dit bedrag als voorschot aan de werknemers is uitbetaald. Eén en ander is olie op de woelige baren en past in het beleid van SMIT om in rustiger vaarwater terecht te komen.

Bij dit rapport in fotocopie gevoegd een aantal manifesten e.d. welke in dit verband zijn verspreid.

Wat staat er
Door Kons
(f 32.000,
Dit door v
tarieven,
het eerst
Dit zijn

Editie voor de sleepdienst

174.296.

De r
be

AKTIE - NIEUWS

Incorrespondentieadressen:

C. van de Zanden, Geertruidenbergstraat 119, Rotterdam.

Tel. 811454. (SIH)

M. Meyer, Gaesbeekstraat 77, Rotterdam. Tel 860867. (SV)

W
E

MATIGINGSBELEID IS EN BLIJFT AFGEWEZEN!!

Met de ontkenning van de ledenvergaderingen in distrikt West, probeert de leiding van de Vervoersbonden ons alsnog te dwingen achter het arbeidsvoorwaardenbeleid te gaan:

In die ledenvergaderingen is het matigingsbeleid afgewezen, omdat het in strijd is met de eisen en verlangens van de havenwerkers en sleepbootbemanningen.

Over onze hoofden heen werd een referendum (volgens van Eldik "opinipeiling") georganiseerd, wat bovendien in strijd was met de statuten van de bond.

Om de kat helemaal in de gordijnen te jagen werden er met veel natte vinger werk een tweetal ledenvergaderingen voor de sleepers georganiseerd ter bespreking van de CAO-voorstellen 1980.

Met een aantal maffers achter de bestuurstafel!!

Terecht werd op deze goed bezochte ledenvergaderingen, deze handelwijze afgewezen en werd er opgetreden voor het organiseren van EEN voltallige ledenvergadering.

OP initiatief van een aantal leden wordt daar nu gevolg aan gegeven en vindt er op vrijdag 21 december 1979 één vergadering plaats.

Op die vergadering dient opgetreden te worden voor loonsverbetering en herstructureren in behoud van de werkgelegenheid en een beter sociaal beleid.

Volgens de heren Klein van Willigen en Scheffer is dit alles bespreekbaar, dus moet het ook maar boven tafel komen!!

Allereerst de lonen.

Door de gezuiverde prijscompensatie is in 1978 de koopkracht aangetast met 1,6%.

Dit is ± 400 gulden bruto.

In het afgelopen jaar, 1979 is daarbij gekomen 1,55% ($\pm 400,-$ bruto).

Totaal 3,15% ($\pm f 800,-$ bruto).

Bovendien was er in de haven een productiviteitsstijging van 6% in 1978.

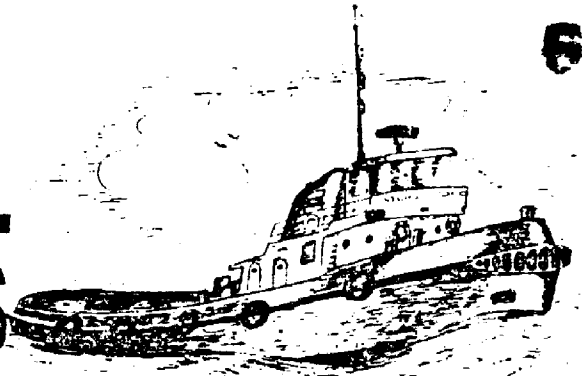
Dit alles leidde ertoe, dat er een looneis werd gesteld, in de ledenvergaderingen van de Vervoersbonden, begin 1979, van $f 30,-$ per week.

Deze hield in, het afgelopen tekort van 3,15% en de helft van de productiviteitsstijging. Bijelkaar $6,15\% = \pm 1600,- = 52$ maal 30 gulden.

Door de staking werd bereikt, $f 28,50$ vanaf 1 juli 1979 (een gedeelte van de uitbetaalde $f 1000,-$).

Dit is $28 \times f 28,50 = 741$ gulden. Nog tegoed hebben we $28 \times f 28,50 = f 741,-$

DE SLEPERS

Beste mensen,

Vrijdag 21 december a.s. is er weer een ledenvergadering van de vakbond. Daar zullen wij dan onze eisen voor de CAO 1980 stellen. Wij hebben op de sleepboten uitvoerig gepraat over onze eisen, die samengevat op het volgende neerkomen:

- 1^e: 35-urige werkweek met behoud van loon
- 2^e: Vervroegde uittreding met 60 jaar
- 3^e: 25 dagen vakantie per jaar

Dit zijn de eisen ter bescherming van de werkgelegenheid.

De Loonels

We hebben 7 weken lang een harde eensgezinde strijd gevoerd. Wij vroegen f 50,- schoon. Met het argument dat een afgesloten CAO niet kon worden opgebroken heeft men ons na 7 weken aan het werk gekregen, met de belofte: f28,50 bruto per 1 januari 1980 en f1000,- gemeenschapsgeld die wel betaald zijn maar waarvan thans nog steeds niemand weet hoe het boven water moet komen. (Frisse jongens die Wilton en zijn club).

Wij zullen onze looneisen voor januari nu duidelijk stellen:

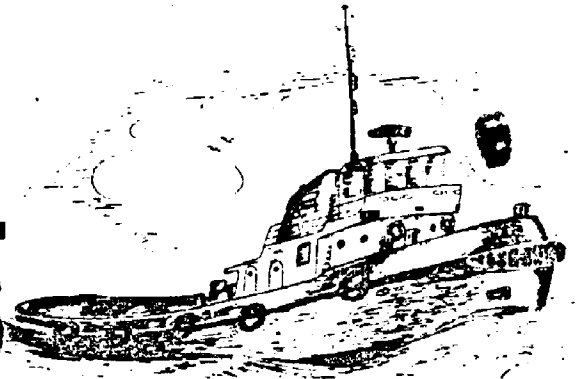
Onze eisen waarvoor we 7 weken staakten waren f 50,- schoon is f 80,- bruto per week. f 28,50 is reeds toegezegd dus er ontbreken nog f 51,50 aan.

Onze eis zal dus worden:

f 51,50 plus de f 28,50 die toegezegd is.

En deze looneis wensen we verwerkt te zien in een vast jaarloon.

DE SLEPERS

OPROEP AAN DE SLEEPBOOTBEMANNINGEN !!!

De officier van justitie wil '9 van onze kollega's op 29 januari a.s. voor de rechter brengen. Zeven, omdat ze betrokken zouden zijn geweest bij de kaping van de Smit-Duitsland en twee, omdat ze zouden zijn ingereden op de M.E. De laatste twee wordt "poging tot doodslag" te laste gelegd, de anderen "openlijke geweldpleging".

Blijkbaar is het voor de officier van justitie van geen enkel belang, dat zowel de Smit-direktie als de werkwilligen die tijdens de "kaping" de Smit-Duitsland bemanden hun aanklachten hebben ingetrokken!

Binnenkort zal de "Commissie van Drie" aan de slag gaan om het sociale beleid van Smit door te lichten. Als dan onze kollega's nog bloot staan aan strafrechtelijke vervolging, zal dat hun taak alleen maar ernstig bemoeilijken.

- Ook de gemeente heeft laten weten, dat zij geen heil ziet in een strafzaak. Volgens de gemeente is het voor de rechter brengen van onze kollega's "de lont in het kruitvat steken, gezien de onrust die er onder de sleepbootbemanningen nog steeds bestaat".

Er is dan ook niemand gebaat bij een strafzaak en toch wil de officier van justitie, Mevrouw Korvinus, die doorzetten.

Dat moet voorkomen worden!

TEKEN DAAROM ALLEMAAL DE HANTEKENINGENLIJSTEN DIE SAMEN MET DEZE OPROEP OVER DE VLOOT GAAN.

Wij zullen de minister van justitie en de Tweede Kamer vragen om ervoor te zorgen dat de aangekondigde strafzitting niet doorgaat. De handtekeningenlijsten zullen wij hen toesturen om te laten zien, dat dit de mening is van de overgrote meerderheid van de sleepbootbemanningen.

- Mocht de zitting op 29 januari a.s. toch doorgaan, dan zullen wij ook aan de rechtbank de handtekeningenlijsten overhandigen, zodat zij weten hoe de sleepers hier tegenover staan.

GAAT DE STRAFZAAK DOOR, DAN ZULLEN WIJ DOOR ONZE MASSALE AANWEZIGHEID OP DE ZITTING LATEN BLIJKEN DAT WIJ ACHTER ONZE KOLLEGA'S STAAN!!!

OPROEP AAN DE SLEEPBOOTBEMANNINGEN!!!

De officier van justitie wil 9 van onze kollega's op 29 januari a.s. voor de rechter brengen. Zeven, omdat ze betrokken zouden zijn geweest bij de kaping van de Smit-Duitsland en twee, omdat ze zouden zijn ingereeden op de M.E. De laatste twee wordt "poging tot doodslag" te laste gelegd, de anderen "openlijke geweldpleging".

Blijkbaar is het voor de officier van justitie van geen enkel belang, dat zowel de Smit-direktie als de werkwilligen die tijdens de "kaping" de Smit-Duitsland bemanden hun aanklachten hebben ingetrokken!

Binnenkort zal de "Commissie van Drie" aan de slag gaan om het sociale beleid van Smit door te lichten. Als dan onze kollega's nog bloot staan aan strafrechtelijke vervolging, zal dat hun taak alleen maar ernstig bemoeilijken.

Ook de gemeente heeft laten weten, dat zij geen heil ziet in een strafzaak. Volgens de gemeente is het voor de rechter brengen van onze kollega's "de lont in het kruitvat steken, gezien de onrust die er onder de sleepbootbemanningen nog steeds bestaat".

Er is dan ook niemand gebaat bij een strafzaak en toch wil de officier van justitie, Mevrouw Korvinus, die doorzetten.

Dat moet voorkomen worden!

TEKEN DAAROM ALLEMAAL DE HANTEKENINGENLIJSTEN DIE SAMEN MET DEZE OPROEP OVER DE VLOOT GAAN.

Wij zullen de minister van justitie en de Tweede Kamer vragen om ervoor te zorgen dat de aangekondigde strafzitting niet doorgaat. De handtekeningenlijsten zullen wij hen toesturen om te laten zien, dat dit de mening is van de overgrote meerderheid van de sleepbootbemanningen.

Mocht de zitting op 29 januari a.s. toch doorgaan, dan zullen wij ook aan de rechtbank de handtekeningenlijsten overhandigen, zodat zij weten hoe de slepers hier tegenover staan.

GAAT DE STRAFZAAK DOOR, DAN ZULLEN WIJ DOOR ONZE MASSALE AANWEZIGHEID OP DE ZITTING LATEN BLIJKEN DAT WIJ ACHTER ONZE KOLLEGA'S STAAN!!!

Editie voor de sleepdienst

AKTIE - NIEUWS

correspondentieadressen:

C. van de Zanden, Geertruidenbergstraat 119, Rotterdam

Tel. 811454. (SIH)

M. Meyer, Gaesbeekstraat 77, Rotterdam. Tel 860867. (SV)

16 januari 1980

Op de goed bezochte vakbondsvergadering op 21-12-1979 in Atrium heerste een zeer strijdbare stemming onder de sleepbootbemanningen.

Deze strijdvaardige eenheid is de doorwerking van onze stakingsactie.

Onomwonden werd het vakbondsbestuur duidelijk gemaakt dat allereerst de resultaten van de stakingsactie binnenboord gehaald moeten worden en er verder opgetreden dient te worden voor verhoging en herstructurering van de lonen, verkorting van de werkweek en verbetering van de andere arbeidsvoorwaarden.

Overduidelijk werd aan de orde gesteld, dat er een einde gemaakt dient te worden aan de huidige, dikwijls onrechtvaardige, loon- en arbeidsvoorwaarden-structuur.

Bij de sleepdienst van Smit-Internationale, waar van oudsher continu gedraaid wordt, zijn de loon- en arbeidsvoorwaarden ver achter geraakt t.o.v. de andere havenbedrijven, waaronder zelfs haar eigen werkmaatschappij N.R.S.

De werkgevers en vakbondsbestuurders zijn hiervan op de hoogte.

Van Veen van het VNO (die 3 miljoen aan Smit uitkeerde tijdens de staking) en Van Agt en Albeda verwijzen opnieuw naar de omhoogschietende inflatie en werkloosheid en weigeren onze rechtvaardige eisen in te willigen.

De regering heeft nu ingegrepen door een "loonpauze" van twee maanden af te kondigen.

De regering en ondernemers willen hiermee, de door de acties de grond ingeboorde min-lijn in de lonen, dwingend opleggen.

De leiding van de Vervoersbonden staan nu voor een grote verantwoordelijkheid.

Zij staan voor de keuze, mee te werken aan het beleid van de regering en de ondernemers, of de besluiten van de vakbondsleden uit te voeren en vast te houden aan de, per bedrijf, gestelde eisen.

Op ledenvergaderingen van de vakbonden en door actiecomitees in de bedrijven, is de loonmatigingspolitiek afgewezen.

Topoverleg in Den Haag mag de democratische besluitvorming niet doorkruisen.

Onze eisen zijn in de stakingsactie en op de nu gehouden vergadering in Atrium op een democratische wijze geformuleerd.

Het gaat in de eerste plaats om een reële loonsverbetering.

Die kan betaald worden, want de totale overslag in de Rotterdamse haven is opnieuw toegenomen het afgelopen jaar, dit ondanks de staking.

Over 1979 maakt Smit Internationale 16 miljoen gulden winst!!

Z.o.z.

Wat stellen wij hier tegenover:

Een reële loonsverhoging en herstructurering van de lonen.

Bij de herstructurering gaat het om:

- het inbouwen van de 28,50 in de basislonen.
 - het wegnemen van de onzekerheid die in de huidige loonstructuur zit, door het inbouwen van de toeslagen, zoals o.a. bij de ECT gebeurd is.
- Hierdoor is het mogelijk dat we een vast jaarinkomen hebben, waardoor ook een vaste maandelijkse betaling mogelijk is.

Deze herstructurering moet een reële loonsverbetering opleveren, die in de richting gaat van de door de directie genoemde jaarinkomens van:
f 41.000,-- voor matroos / matroosdrijver en
f 49.000,-- voor kapiteins en machinisten.

Uit de in het vorige manifest gemaakte berekeningen, kunnen we vaststellen dat het jaarinkomen met zo'n f 6000,-- omhoog moet.

Volgens de opgave van het kantoor is de gemiddelde betaling bruto per jaar nu:
+ f 35.000,-- voor matroos / matroosdrijver
+ f 44.000,-- voor kapiteins en machinisten.

Om dus aan de door de directie genoemde jaarinkomens te komen is f 80,-- bruto per week niet eens voldoende.

Hiernaast zijn aan de orde de eisen op het gebied van de arbeidstijdverkorting:

- verkorting van de werkweek naar 35 uur.
- vervroegde uittreding naar 60 jaar.
- 25 dagen vakantie.
- invoering van de 5 ploegendienst.

Op 29 januari 1980 moeten een aantal van onze collega's voor de rechtbank verschijnen.
We zullen door onze massale aanwezigheid op de zitting moeten laten blijken dat wij achter onze collega's staan.

Hieronder publiceren wij als voorbeeld de globale loonopbouw bij de ECT ingaande per 1-1-1979.

Salarissen per 1-1-1979 voor werknemers van 21 jaar en ouder (CAO-A)

bij de ECT		+ 1 zaterdag in de 3 we- ken	2 weken dag 1 week avond (1 zaterdag)	1 week dag 1 week avond 1 week nacht (1 zaterdag)	vol continu
Loon- groep	Basismaand- salaris per 1-1-1979 "	A	C	D	E
		Dagdienst + 5% 41 1/3 uur	ploegen- dienst + 16% 41 1/3 uur	ploegen- dienst + 25% 41 1/3 uur	continu- dienst + 35% 38 3/4 uur
A1	2311,--	2427,--	2681,--	2889,--	3120,--
A2	2345,--	2462,--	2720,--	2931,--	3166,--
A3	2372,--	2491,--	2752,--	2965,--	3202,--
A4	2398,--	2518,--	2782,--	2998,--	3237,--
B	2445,--	2567,--	2836,--	3056,--	3301,--
C1	2490,--	2615,--	2888,--	3113,--	3362,--
C2	2535,--	2662,--	2941,--	3169,--	3422,--
D1	2580,--	2709,--	2993,--	3225,--	3483,--
D2	2648,--	2780,--	3072,--	3310,--	3575,--
E	2696,--	2831,--	3127,--	3370,--	3640,--
Mont. Insp.	2598,--	3728,--	3014,--	3248,--	3507,--
Td3	2430,--	2552,--	2819,--	3038,--	3281,--
Td4	2509,--	2634,--	2910,--	3136,--	3387,--
Td5.1	2606,--	2736,--	3023,--	3258,--	3518,--
Td5.2	2622,--	2753,--	3042,--	3278,--	3540,--
Td5.3	2653,--	2786,--	3077,--	3316,--	3582,--

" De 21e, 22e en 23e vakantietoeslagdag is als respectievelijk
0,3%, 0,3% en 0,4% verwerkt in het basismaandsalaris.

Loongroep A1 t.m. A4

Over het algemeen het aanvangssalaris en geldt voor iedereen die onder de A-CAO valt. In tegenstelling tot wat er in de functielijst (blz.25) staat, is het gebruikelijk dat een ieder deze loongroep na ca. twee maanden verlaat! Dus praktisch niemand werkt er in loongroep A.

Loongroep B

Sjorders

Loongroep C1

Loodswerkers - chauffeurs in opleiding - transtainer-operator

Loongroep C2

Tugmasterchauffeurs

Loongroep D1

Werkvoorbereiders - verkeersleiders

Loongroep D2

Vancarrierchauffeurs - aanvangssalaris kraanmachinist

Loongroep E

Kraanmachinisten

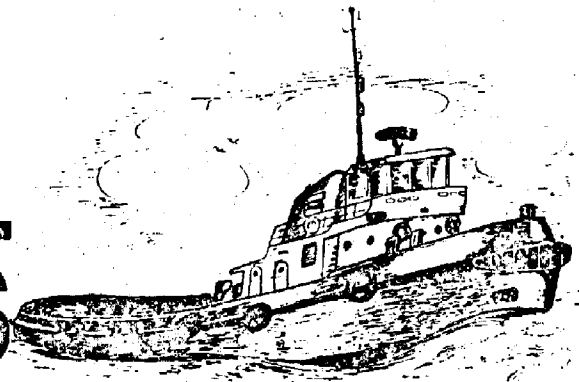
Monteur inspectie

D.w.z. het nakijken van containers op schade en checken van vrieslading en reebers.

Technische dienst

Td5.1 / 5.2 / 5.3 Afhankelijk van diploma.

DE SLEPERS

Aan alle slepers,

Dinsdag 29 januari a.s. moeten, zoals bekend, negen van onze kollega's voor de rechter verschijnen. In het direktie-pamflet (jazeker, de direktie geeft tegenwoordig ook pamfletten uit) van 11 januari, menen zij ons te moeten wijzen op onze verantwoordelijkheid voor het bedrijf.

Onze verantwoordelijkheid op dit moment ligt echter bij de 9 kollega's die a.s. dinsdag voor de rechter zullen verschijnen.

Want deze negen moeten in feite voorkomen voor ons allemaal.

Daarom vinden wij het niet meer dan onze plicht om tijdens de rechtzitting met z'n allen op de Noordsingel aanwezig te zijn.

Wij laten ons niet intimideren door de dreigbrief van direktie-zijde, waarin zij stelt dat eventuele akties gevolgen zullen hebben voor de betrokkenen.

Ook toen tijdens de staking een proces werd aangespannen tegen 16 stakers besefte iedereen dat dit een aanklacht tegen ons allemaal inhield, ook toen waren we er!

Inmiddels zijn we weer aan het werk, maar wij zullen de eensgezindheid die tijdens de staking gegroeid is, voortzetten!

Dus, tot ziens

DINSDAG 29 JANUARI
NOORDSINGEL
9 UUR

ACD 1477093.

datum 4 FEB. 1980

CO

b. 1

d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: **BEP.**

Bijlage(n): 1

Afschr.:

BO: 174.297.

Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft: **Financieel verslag van het stakingscomité van de sleepbootbemanningen.**

Hierbij zend ik U in fotocopie het financieel verslag van het stakingscomité van de sleepbootbemanningen.

FINANCIIEEL VERSLAG

174.297.

Hieronder volgt het financieel verslag van de penningmeesters van het stakingscomité van de sleepbootbemanningen.

De overweldigende solidariteit in het gehele land heeft het mede mogelijk gemaakt, de strijd tot een goed einde te brengen.

Door die enorme solidariteit was het stakings-comité in staat, de stakers voedselbonnen en uitkeringen te verstrekken.

In het bijzonder is de solidariteit ontvangen van de werkers uit bedrijven en instellingen en van vele leden en kaderleden van de vakbeweging.

De ontvangen solidariteit is een unieke gebeurtenis geweest, waarbij onze dank uitgaat naar allen in het hele land, die daar aan bijgedragen hebben.

Dit financieel verslag betreft de inkomsten en uitgaven, die contant zijn afgehandeld en welke via de ABN rekeningnummer 50 00 30 820 gelopen zijn.

Tijdens de staking van de sleepbootbemanningen zijn meerdere gironummers in omloop geweest, waarvoor wij geen verantwoording kunnen nemen, omdat we niet beschikken over een inzicht in de inkomsten en uitgaven van deze nummers.

Het betreft hier;

gironummer 1919286 t.n.v. A. v.d. Zwan te Vlaardingen en
gironummer 3337800 t.n.v. penningmeester SP te Rotterdam.

december 1979,

de penningmeesters.

Van onderstaande organisaties, groepen of personen ontvingen we geldelijke bijdragen.

Initiatiefgroep Bestek'81 moet van de baan.

Gebroeders Schoonrok (SIH).

Advocatencollectief Rotterdam.

Leraar academie A. de Haan, Eindhoven.

Hessel Vermeulen.

Willem de Lang.

Opgehaald in de zaal Trefcentrum.

G. Scholten.

Huib Visser.

Sociale academie Rotterdam.

Komit  Handen af van de sociale uitkeringen.

Steunkomit  Utrecht.

Overheidspersoneel te Amsterdam.

Amstelveen.

Stafleden partiële opleiding te Amsterdam.

ABOP-bestuur te Den Haag.

Steunlijsten Nijmegen.

Toneelgroep Proloog.

Internationaal Instituut voor sociale geschiedenis te Amsterdam.

Spaarpot Carla Baljon (een jeugdige sympatisante).

Rob van Doorn.

INO ploeg 1.

INO ploeg 2.

Hr. den Hertog (havenarbeider).

Sol. lijst van Jan Volkers.

SLF te Leiden.

Personeel NEM, HCW en ADLER te Leiden.

M. en W. de Boer.

Kath. Hogeschool te Tilburg.

Mevr. Kooyman.

Nico Hykoop.

Gep. machinist sleepboot INO.

Giften aan de wal opgehaald.

Hr. Dupain.

Steunlijst mevr. v.d. Ham, Ommoord.

Een sleepbootman van Wilton.

Steungroep Twente.

Gep. kapitein Sleewits.

C. van As, Poortugaal.

Hr. v. Brunia, Woerden.

Fam. Kuypers.

Hr. Touwslager, Rotterdam.

Willem Gomes, Heiloo.

Cultureel Centrum (Kameleon).

Opgehaald langs de weg.

Zangkoor Morgenrood.

Hr. B.H. Motta.

Opgehaald door Proloog.

Dirk Blom Amsterdam.

Vrije Universiteit, Amsterdam.

Popfestival.

Aktiecomité Binnenvaart.

L. Waayers.

Fam. Baljon.

Kerkgenootschap Eklesia, Zaanstad.

Inwoners Rotterdam.

Theo Thijssenschool, Schiedam.

Hr. S. Smit, ex havenloods, Kaapstad.

Amsterdamse bouwvakkers.

John v. Heistik.
Hr. van Stappen.
Hr. D. Monjé.
Welzijnswerkers Delft.
Calvé-personeel te Delft.
Hr. Snijder.
Van de huisvrouwen (volksdansen).
Schoolklas uit de Kinkerbuurt, Amsterdam.
Bemanningslid van de Smitloyd 16.
Machinist van Smit-Internationale.
Hr. A. de Vries.
Personeel Psych. ziekenhuis "Sancta Maria" te Noordwijkerhout.
Heren Korpershoek en de Wolde.
Een binnenschipper.
Hr. Nijssen.
WAO en AAW belangengroep Limburg.
Opgehaald in café de Graaf.
Huisvrouwen te Amsterdam.
Opgehaald in Pendrecht.
Café La-Vie.
Rijn v.d. Horst.
Bij de Spido.
Lijnbaan aktie.
Landelijke steunlijsten.
Personeel Heineken, Zoeterwoude.
Marokaanse pensionbewoners te Leiden.
Market Leiden.
Vrouwenprogramma Duscus.
Watersportvereniging Union en kapitein Schenk.
Ploeg sleepboot INO.
Cultureel werkers clubhuis de "kameleon".
vier mederwerkers een dag salaris afgestaan.
Medewerkers buro Rechtshulp te Rotterdam.
Personeel Scholten Honig, Koog aan de Zaan.
D.J. Hermes, Nijmegen.
Discus, Rotterdam.
J.W.M. Rouweler, Zaltbommel.
Machinist G. Scholten, de rest van zijn salaris.
Opgehaald langs de deur in IJmuiden.
Buurthuis de Akker, Amsterdam.
Hr. A. Prinsen, Scheveningen.
Hr. L.F.W. Adriaenssen te Amsterdam.
Buurvrouw van Diggele.
FHV Rotterdam.
Hr. Staanbakkers.
Mevr. Hensen van overleden kapitein Hensen.
Hr. Heiblager.
Bouwvakkers te Rotterdam.
Hr. W. Vorstenbos (Chengas).
Machinist Europoort, M. Bijl.
Roden Morgen.
Werkende Jongeren Centrum "METRO", Eindhoven.
Sociale academie POPA, Amsterdam.

IX

F

1470171
 13 FEB. 1980
 b. / d. ←

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BCP.		Bijlage(n): 1	
Afschr.:		BO: 174.545.	
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft: Havenvrouwengroep.

Op donderdag 31 januari 1980 is ten huize van) een besloten vergadering gehouden van de Havenvrouwengroep.

Hoewel is afgesproken dat de vergadering te 20.00 uur zal beginnen, blijkt vrijwel niemand hieraan te voldoen. Omstreeks 21.00 uur arriveert als laatste, die in het gezelschap duidelijk een dominerende figuur blijkt te zijn. Met name wordt door haar aan , die voor haar een onbekende is, tekst en uitleg gevraagd over het doel van haar aanwezigheid.

Van vergaderen in de ware zin van het woord is echter geen sprake. Op het punt van de financiën is het

die fel van leer trekt. Door haar echtgenoot

wordt regelmatig getelefoneerd met Antwerpen en Barcelona, maar over de kosten hiervan maakt niemand zich druk. Tevens worden door regelmatig mensen te zijn huize uitgenodigd, waaraan kosten zijn verbonden, die de huishoudportemonnee niet kunnen dragen.

Voor is er tevens de moeilijkheid dat zij geen enkele buitenlandse taal machtig is en zich met buitenlanders duidelijk opgelaten voelt. In het week-end van 23/24 februari 1980 zullen wederom twee Duitsers, en , bij haar logeren.

Onderlinge jaloezie is bij de dames te bespeuren ten aanzien van het bezoeken aan internationale bijeenkomsten. Het eventueel meegaan van ongehuwde "dames" als en wekt wellicht in dit geval bij mannen verwachtingen, die zij thuis moeten missen. Dit wordt ondersteund door het feit dat de meeste vrouwen de buitenlandse taal niet machtig zijn en zich overdag stierlijk vervelen, hetgeen consequenties zou kunnen hebben voor de avonduren.

Belangrijkste wapenfeit van de vergadering is het uitreiken

/X

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

VERVOLGBLAD Nr. 1

Bijlage 1 -/inf. rapport nr. 1

aan de aanwezigen van het blad "Havenvuist", orgaan van het Gezamenlijk Aktiecomité (exemplaar bijgevoegd). Elk van de aanwezigen ontvangt tien exemplaren, waarmee gecolporteed moet worden. Verkoopprijs f.1,=.

Op 13 februari 1980 zal de volgende bijeenkomst worden gehouden, waarschijnlijk ten huize van laatstgenoemde.

Voor wat betreft de "Havenvuist" wordt dezerzijds opgemerkt dat hiermede reeds op 29 januari 1980 is gecolporteed door op de Noordsingel te Rotterdam (proces tegen de sleepers). Gelet op de omslag, de inhoud, het redactieadres, de politieke doelstellingen en de achterhoede gevechten, welke reeds hebben plaatsgevonden, is de conclusie gerechtvaardigd dat het verschijnen van dit blad niet in dank zullen aanvaarden. c.s.

174.545.

HAVEN

REDAKTIEADRES IDA ZEYLMANS ALLARD PIERSONSTR 13c TEL 255958

Orgaan van het Gezamenlijk Aktiekomitee

PRIJS f 1,-

Waarom we moeten doorgaan!

JUSTIT

Velen vonden de afgelopen staking goed, maar... we hadden na het 2de principeakkoord moeten ophouden. Als je alleen kijkt naar de poen en wat we de daarop volgende 2 weken hebben bereikt is dat juist. Maar is dat alles?

Nee toch!

Op het moment dat we het 2de principe akkoord voorgeschoten kregen hadden we er al op verloren.

Ga maar na velen van ons hadden op het moment van de f28,50 per 1 juli al 7 dagen staken weg.

Dus ze hadden toen al 7x f116,55 (bruto dagloon putter) = f815,85 verloren.

Dat is meer dan de f741,- die we kregen.

We wisten ook dat het CB voorstellen ontwikkeld had ter waarde van f2502,- d.w.z. f28,50 per 1 jan. en de herstructurering uurlonen wat ons 600 extra uurlonen x f1,70 opleverde.

Van Eldik had die eis in een week-endje tijd teruggebracht naar die f28,50 per 1 juli.

In een paar dagen tijd zakken van

f2502 naar f741,- d.w.z. 29,6% van de oorspronkelijke eis.

Dat is toch niet onze belangen hard verdedigen!

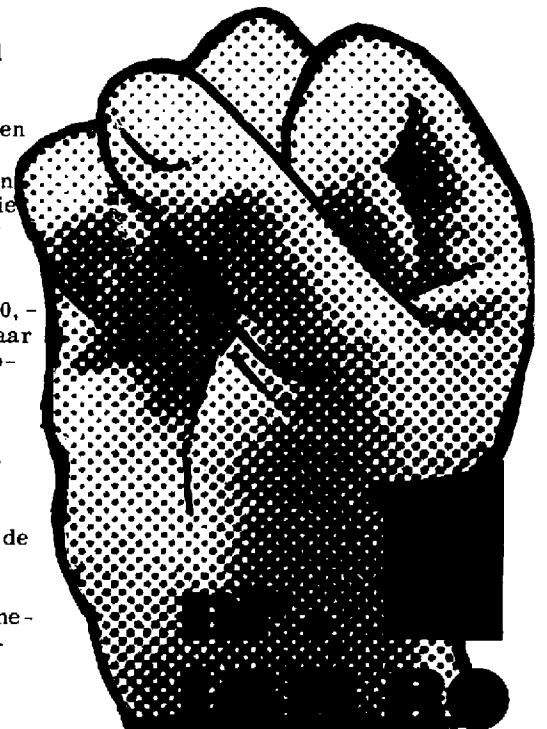
Dat accepteren betekende dat er in 't vervolg een loopje met je genomen zou worden.

Dat resultaat kon er in 7 werkdagen staken wel komen in 13 maanden nie wie kon toen zeggen dat je niet nog meer binnen kon halen?

Dat aannemen betekende dat die f30,- eis die in feite achterstand van 7 jaar inhalen is, nooit boven water zou komen. en dat de vakbondstop met je kan sollen ook in volgende jaren.

Terwijl nota bene Schroër zelf had gesteld zich hard te maken voor de herstructurering van de uurlonen. Daarmee genoeg nemen wilde in feite zeggen dat ie volgende jaren de buikriem harder moest aanhalen, want je had met die 8 dagen staken erop verloren en je wist dat ondernemers en v. Agt nog veel meer verslechteringen in petto hebben.

Kortom je had het matigingsbeleid niet echt doorbroken. Nu zijn er

HAVEN

nummer 1

januari '80

inhoud

VUUST

INHOUDSOPGAVE

- 1 Waarom we moeten doorgaan
- 2 Inhoud
- 3 Weg met het referendum
- 3 Minister Ginjaar een vuile leugenaar?
- 3 Kok moet helm op
- 4 Onze ochtendmaaltijd
- 4 Staken na de staking
- 5 Politiek gemanipuleer van vakbondsbestuurders
- 5 Ja, Jantje Schroër leert het wel ... of niet?
- 5 Nederlands aardgas in het buitenland te goedkoop!!!
- 6 Wat gaan we doen?
- 6 Het rijke GEM-leven
- 7 Bloedgeld
- 8 Van de redactie
- 8 Worsteling
- 8 Havenvrouwengroep
- 9 De kinderbijslag
- 10 Vrouwen op de vakbondsvergadering
- 11 Havenvrouwengroep naar Barcelona
- 12 Dwalen met 'De Kok' en 'André'
- 13 Lonen en prijzen
- 14 Da's nog eens rechtvaardig
- 15 ECT, tijd voor geld
- 16 Waarom deze krant?

— waarom we moeten doorgaan! —
— vervolg —

scheuren in dat matigingsbeleid van de vakbeweging en regering gekomen. Scheuren die we groter zullen moeten maken tot de matiging weg is, als we niet naar de jaren 30 terug willen.

Moet dat beleid helemaal weg zullen velen zich afvragen?

Een vierkant ja is daarop het enige antwoord. Matiging wordt voorgesteld als noodzakelijk omdat er anders nog meer werkeloosheid zou komen. Dat dat onzin is kan je wel nagaan.

Door die matiging is ons arbeidsloon laag en daardoor de produkten goedkoop.

Dat klopt, maar dacht je dat Nederland 't enige land was dat de arbeidslonen omlaag probeert te schroeven? Nee toch zeker!

De hele wereld doet 't, kortom alle producten blijven goedkoop en de concurrentie blijft 't zelfde.

Met die theorie van matiging zouden we naar het loonpeil van Hong Kong moeten om 't vol te kunnen blijven houden. Of nog beter 16 uur per dag werken voor een dubbeltje per uur. Nou inderdaad, dan kunnen we tegen iedereen concurreren.

Er is geen werkeloosheid meer want iedereen werkt zich te pletter of is al bezwaken.

Dat kan nooit de bedoeling zijn. En die theorie van matiging klopt ook niet!

Want Nederland heeft nog steeds niet de laagste lonen, maar er worden wel vette winsten gemaakt.

Hoe kan dat!
Omdat het allemaal larie is wat ze ons doen willen geloven.

We hebben veel industrieën in Nederland die zo modern zijn dat ze best mee kunnen. Of industrieën die modern zijn en aan plaats gebonden. Wat je ook wilt de Rotterdamse haven kan je niet naar Afrika verplaatsen omdat daar het loonpeil zo laag is.

En die industrieën die ook meer winst maken door onze matiging geven het niet aan de zwakke industrieën. Dus die matiging helpt de machtige industrieën rijker maken en de slechte industrietakken moeten toch sluiten. Kijk maar naar de scheepsbouw en de textiel industrie. Zelfs daar is het niet ons loonpeil geweest, waarom die industrieën kapot gingen maar dat de heren kapitalisten te belazerd zijn geweest om er in te investeren die laatste 10 tallen jaren. Kom je dan in een crisis terecht dan gaan natuurlijk de minst moderne industrieën er 't eerst aan.

Conclusie, onze matiging maakt de rijke industrieën steeds rijker en de arme industrieën gaan toch kapot, hoewel ze de arbeiders van die slechte industrieën proberen te laten betalen voor de ondernemer z'n nalatigheid.

Als laatste redmiddel roven de ondernemers dan ook nog eens de belastingpot leeg; zgn. subsidie op nalatigheid!

De heren eigenaars krijgen die subsidie dmv. chantage of geld of werkeloosheid zeggen ze.

Wat er van die subsidie terecht komt zien we maar al te vaak. Bv de scheepsbouw kreeg 2,5 miljard subsidie, nader onderzoek van regeringszijde leerde dat men niet wist wat er met, schrik niet, 1 3/4 miljard gebeurd was.

Met die subsidie van vele miljoenen verdienen de ondernemers ook nog menig centje en ze hoeven hun eigen winsten in Zwitserland, niet aan te spreken.

Precies zo'n zelfde beleid was er in de jaren dertig en gepusht door Colijn (je weet wel van de viskoppensoeper) en toen verwierp het NVV 't en ook de SDAP voorloper van de PvdA) En als we dat matigingsbeleid weg willen hebben dan moeten we ervoor knokken zoals we gezien hebben. De heren blijven op hun centen zitten en schuwen geweld niet. Voor ons blijft er maar één oplossing bij elkaar blijven, vertrouwen op eigen kracht en je niet in laten pakken door al die praatjes.

dus:
weg
met dat
MATIGINGS-
BELEID
!!!!

WEG MET HET REFERENDUM

Het referendum staat de laatste jaren met gouden letters in de vlag van de Vervoersbond FNV (met stip). Bij de meeste leden is het referendum echter niet zo in trek. De reden daarvan is de oncontroleerbaarheid.

TEN EERSTE

De stembiljetten worden geacht per post thuisbezorgd te worden.

Daarbij kan het voorkomen dat een lid helemaal geen stembiljet krijgt, of pas na de inleveringsdatum. Als dit 't geval is, dan zijn de poten gelijk al onder je stoel weggezaagd.

TEN TWEEDE

Daarna moeten ze weer per post naar Utrecht en daarbij kan hetzelfde gebeuren.

TEN DERDE

Er is geen vertrouwensman bij de postbus, er kan dan nog van alles fout gaan.....

Nu iets over het referendum zelf.

We hebben tegenwoordig chantage- en oriëntatie-referendums. Wat te denken van een referendum waarbij in een begeleidende circulaire staat: "Wij verzoeken u middels bijgaand stembiljet duidelijk te maken of u zich met deze opstelling kunt verenigen. Daarbij willen wij u niet verhalen, dat wanneer een meerderheid niet akkoord is met deze opstelling, het bedrijfsgroepenbestuur zich deze ernstig zal moeten beraden over de dan ontstane situatie.

De vraag zou kunnen worden gesteld of dan onderhandelen over een CAO voor 1980 nog wel mogelijk is."

KOK MOET HELM OP!

FNV-voorzitter Wim Kok (Willempie) moet voortaan maar met een helm op z'n kop het overleg met de werkgevers aangaan, zo luidt het advies van Industriebond-voorganger Arie Groenevelt, die duidde op het optreden van de Shell-direktie die zelfs geweld niet geschuwd heeft.

Op een FNV-kongres repte Groenevelt daar niet meer over. "Maar....", zei hij, "de vakbeweging zal in ieder geval geweld niet met geweld beantwoorden...".

Nou, dat er bij de vakbeweging, altans daar in de top, grote labbekken rond-darren, dat wisten we al langer dan vandaag. Maar de frisse openheid waarmee ze dat zelf toegeven, doet toch hartverwarmend aan.

In een poging zijn toespraak artistiek af te ronden, voegt hij er dan glunderend aan toe: "Onze kracht is het geesteswaard der vrijheidsscharen, waarmee het botte geweld met gemak kan worden overwonnen....".

Mooi gezegd, Arie, alleen wel triest dat je daarmee nooit geen staking of loononderhandeling zal kunnen winnen. Blijft voor ons toch nog de vraag bestaan: Waarom moet Willempie Kok een helm op?

Of zou het soms zo zijn dat hij niet wil laten zien dat hij boter op z'n hoofd heeft?

Toch wel een goed idee. Ik zie het al voor me: Kok bij de regering naar binnen, helm op en bord voor z'n kop, en Van Agt maar bij Wiegel zeuren wat die M.E.-er in de zaal doet.....

minister Ginjaar een vuile leugenaar?

Minister Ginjaar (milieu) kondigde op Prinsjesdag aan, dat overwogen werd, de speciale toeslag op de wegenbelasting voor auto's met een dieselmotor af te schaffen. Dit omdat de dieselmotor schoner zou zijn voor het milieu.

Een nader onderzoek heeft echter bewezen dat de uitlaatgassen van dieselmotor juist VEERTIG tot NEGENTIG maal meer voor de gezondheid schadelijke stoffen bevatten dan die van andere motoren. Daarom blijft de toeslag gehandhaafd.

Wat kan die minister liegen zeg!!!! Tenminste als je onze havenwerkgevers mag geloven als ze beweren: Nee hoor we hoeven echt geen elektrische vorktrucks in de loodsen

of binnenboord te hebben. Die uitlaatgassen van zo'n dieseltruck kunnen echt geen kwaad. Dus mannen blijf maar lekker in de rook en gassen door werken. Bovendien hoor je zo'n gezonde dieseltruck tenminste aankomen en da's nog veilig ook...

Dat zo'n minister het in zijn hoofd kan halen, om zulke leugnachtige praatjes over dieselmotoren rond te strooien, VEERTIG tot NEGENTIG maal schadelijker voor je gezondheid!!!!

Hoe komt die man daar nou bij, een wetenschappelijk onderzoek, wat zeg dat nou.

Of zou 'ie toch een beetje gelijk hebben?????

Oriëntatie-referendums zijn er om, als in een ledenvergadering het arbeidsvoorwaardenbeleid is afgewezen, de buitenwereld te doen geloven, dat het alsnog is aangenomen.

Daarom moet het referendum verdwijnen!

Het stemmen thuis bij de buis

MOET WEG !!!!

Alleen op een ledenvergadering kan gestemd worden (eventueel door middel van een stembiljet - echter wel ter plaatse geteld...)

WEG MET HET REFERENDUM !

De heren Van Eldik (alias Piggelmee) betaald bestuurder en gemeenteraadslid in Dordrecht, en de heer Korringa, KLM-er, betaald bestuurder, gemeenteraadslid in de haarlemmermeer, ZULLEN DIT WEL WEER VIES VINDEN.

Wij vinden meer als één betaalde baan vies.

Om het referendum weg te krijgen moet binnen de vervoersbonden de volgende procedure worden gevolgd:

- het afdwingen van een algemene ledenvergadering; daar is 1/3 deel van het totaal aantal leden voor nodig, een handtekeningentekening onder de leden is daar dus voor nodig.

- een motie van wantrouwen middels een handtekeningentekening onder de leden.

Tegen zowel Van Eldik als Schroër van de vervoersbonden zo'n motie, dat kan een bestuurskrisis binnen de vervoersbond tot gevolg hebben. Weer is minimaal 1/3 van de leden nodig.

Men is dan namelijk verplicht een buitengewoon kongres te organiseren waar middels een motie het referendum afgestemd kan worden.

STAKEN NA DE STAKING

Stel je voor je krijgt eerst te horen dat je na het afsluiten van de CAO zo, n f1300, -- tot f1500, -- bruto sinds Januari te goed hebt. Dan krijg je een briefje dat de berekening niet klopte. Door een onbenullig foutje hebben ze je f400, -- tot f600, -- teveel voorgespiegeld. En daar had je in je begroting nou net geen rekening mee gehouden. DAT GEBEURDE BIJ PAKHOED

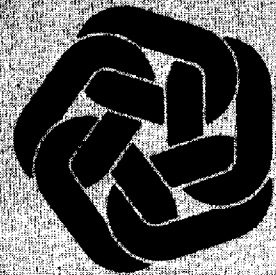
Maar de heren kregen ook het gepaste antwoord. Na de schaft werd het werk niet hervat.

Zenuwachtig: mannen van het kantoor kwamen in de kantine vertellen hoe het allemaal had kunnen gebeuren. En wie financieel in de problemen zat kon beroep doen op het sociaal fonds. Elk geval zou apart worden bekeken. Daar hadden we dus niet veel aan, want daarmee konden ze nog alle kanten uit. Jammer voor de heren, we bleven zitten. Het teveel berekende bedrag storten en dan in termijnen terug betalen, dat was de eis.

En de direktie ging door de knieën. Pas toen ze toezegde dat wie dat wilde het bedrag toch gestort kon krijgen en dan tot Jan. 1980 geleidelijk terugbetalen, konden de kranen weer gaan draaien.

Dat voor het eerst sinds de staking weer ergens het werk plat ging, is een belangrijke gebeurtenis. Het toont alleen maar aan dat de stikbaarheid nog aanwezig is, dat er niet over ons gelopen wordt. Dat is de weg, zo moeten we door gaan!

Waar is werken
nog plezierig?
In de haven van
Rotterdam.

Multi-Terminals
heeft voor u
goed,
goed betaald
vast werk!

ONZE OCHTENDMAALTIJD

In dit stukje willen we eens doornemen hoe het gaat 's winters, als je een boterham met koffie mag nuttigen. Dan sta je net als de afgelopen winter vaak op een vies schip in een klein hokje met kouwe handen en tenen een afgekoelde bak koffie op te drinken en je brood op te eten.

Nou vraag je je eigen af: is dit nou allemaal nodig in het jaar 1979?

Het is toch een kleine moeite voor de direktie om toestemming te geven om even naar de kantine te gaan. Of als de kantine te ver weg is, om een keetje met verwarming erin op de kade te zetten. Dan wordt het allemaal wat menselijker.

Nou zeggen sommige mensen dat het een gunst is, dat ze tien minuten van

de werktijd ten goede komt om het inwendige van het lichaam te versterken.

Zo'n gunst is dat niet. Want er staat wel tegenover dat ze grote winsten maken over onze ruggen, en het is toch niet meer normaal, dat de havenarbeiders onder deze onmenselijke vooroorlogse omstandigheden hun maaltijd moeten opeten.

En als we dan op een gegeven moment vier weken op eigen kosten buiten de poort staan om wat poen er bij te krijgen, dan zijn dit ook best belangrijke zaken om eens verandering in te brengen.

Want niks werkt fijner dan een goeie bak warme koffie, en een paar handen en voeten die de temperatuur van plusminus 37 graden hebben bereikt.

POLITIEK GEMANIPULEER VAN VAKBONDSBESTUURDERS

Hoe de heren vakbondsbestuurders over ons denken, is weer eens gebleken in een artikel in het weekblad Vrij Nederland.

Letterlijk zeggen de heren maling aan de hele haven te hebben. Kortom ze hebben niets van deze staking geleerd.

Nog steeds zijn er mensen in de haven die in de goede trouw van vakbondsleiders geloven.

De stemmingmakerij van Schroër in de Federatieraad van de vervoersbonden gaat op de volgende manier: Voortdurend vaart Schroër uit tegen die opstandige en gewelddadige Rotterdamse ledenvergadering, die nu weer opnieuw het voorgestelde CAO-beleid in z'n geheel heeft verworpen. Dat doet hij over de hoofden van al die Deventer taxichauffeurs, limburgse Limburgse spoorwegemployeés en ondernemingsraadsleden van de KLM die in zo'n vergadering zitten. Deze lieden vinden het maar raar dat na de staking die Rotterdamse leden hun misnoegen uiten over de wel zeer kwalijke rol van Schroër als wel Van Eldik.

Deze arrogante volkomen van enige

werkelijkheidzin gespeende vakbondsnarren denken ons nog steeds op te zadelen met een arbeidsvoorwaardenbeleid waar in principe de recentelijke staking tegen is uitgebroken. Dit arbeidsvoorwaardenbeleid blijkt alleen maar het stokpaardje te zijn van vermoeide, vergrijsde politici, met name meneer de Uil en zijn sekundanten in de vakbeweging, Schroër en Van Eldik en nog vele anderen binnen de vakbondstop.

Het beleid komt uit die kokers. Deze heren, en geen enkel ander, zijn verantwoordelijk voor de heilloze weg die deze lieden zijn ingeslagen. De weg van de loonmatiging. Matigen kan alleen maar als diegenen die het hardst roepen om te matigen, dan ook maar eens daadwerkelijk zouden worden aangepakt. En dat zijn de vakbondsbestuurders, de heren politici en de ondernemers, die via dit matigingsbeleid hun zakken over onze rug vullen.

Onze lonen worden uitgehold voor kreten als "meer winst - meer werk", controle op de investeringen, Vermogens Aanwas Deling, arbeidsplaatsenovereenkomsten, behoud van de koop-

kracht voor de sociale uitkeringstrek-, kers en minimumloners, en van al deze smoesjes hebben de heren nog geen nagel hard weten te maken in zes jaar tijd!

Leugens, mijne heren kollega's, jarenlange leugens!

Arbeiders zijn geen egofisten, het smerige spelletje van deze heren is uitgespeeld!

Vier weken hebben we gestaakt tegen dit matigingsbeleid van deze vakbondsbonzen.

Geknokt hebben we om onze eisen boven water te krijgen.

We hebben niet voor niets gestaakt. In 8 dagen tijd haalden we 28,50 binnen, plus de vervroegde uittredingsregeling van 63 naar 62 jaar en één dag vakantie extra.

Dat hebben we alleen maar bereikt doordat we hebben gestaakt, anders hadden we voor dit jaar nóg geen CAO gehad.

Ook voor de CAO van 1980 zullen we een vuist moeten maken.

Alleen als we er zelf voor knokken halen we de hele buit alsnog binnen. De strijd gaat door, en dat zullen we ze laten merken !!!

NEDERLANDS AARDGAS IN HET BUITENLAND TE GOEDKOOP !!!

Volgend jaar betalen wij gemiddeld 23 cent per kubieke meter aardgas Terwijl de opbrengst in andere landen het vorig jaar als volgt was:
België 14 cent per kubieke meter,
Frankrijk en W.-Duitsland 13 cent,
en..... schrik niet: ITA LIE betaalt slechts 7½ cent per kubieke meter!
Welke minister van Buitenlandse Zaken was dat toen ook al weer?
O ja, nu schiet het me weer te binnen, dat was onze onvolprezen Jozeph Luns. Toen werd er verteld dat Luns onder druk van de NATO dit lachwekkende kontrakt met Italië had afgesloten. Men was bang dat Italië anders een kontrakt met Rusland af zou sluiten aangaande levering van aardgas, en zodoende economisch teveel aan het oostblok gebonden zou zijn.
Later is Luns tot Secretaris-Generaal van de NATO benoemd. Met steun van Italië uiteraard.
Zou er dan toch een (aardgas)luchtje aan deze zaak zitten?

JA JANTJE SCHROËR
LEERT HET WEL...
OF NIET?

In het Vrije Volk van 24 oktober '79 verklaart bondsbestuurder Schroër dat hij nog steeds "solidariteit met de werkelozen en uitkeringstrekkers" hoger genoteerd heeft staan dan de eis van de havenarbeiders om -en dan citeer ik Jantje Schroër- "meer poen" Nou, Jan, voor deze uitspraak waren de werkgevers je dan ook zeer dankbaar.

Maar... wat zien we nu tot onze grote verbazing staan in de Volkskrant van 10 november '79? Let op, ik lees nu letterlijk wat er staat: "De vakbeweging heeft extra looneisen aangekondigd om de sociale uitkeringen weer wat omhoog te krijgen. Hoger loon leidt immers automatisch -via de wet- tot hogere uitkeringen."

Knap gevonden, Jantje, alleen moet ik je er helaas aan herinneren dat jij, tijdens de staking, toen wij met diezelfde argumenten kwamen, ons beschuldigde van "groeps-egofisme". Nou Jantje, als jij en je maatjes, ook de andere voorwaarden van ons eisenpakket nu overnemen, wie weet, wordt je dan misschien nog eens een echte vakbondsbestuurder!

deze

WAT GAAN WE DOEN?

Naar aanleiding van de Brandpunt uitzending van dinsdag 27-11-1979. Verkeerd beeld op beloning van de G.E.M. (Dit geld alleen voor het personeel dat in semi continu dienst werkt in de Europoort. Om als Gemmer die in het 1 op 1 systeem in de Botlek of Rotterdamse havens werkt in de buurt van dit loon te komen moet je het volgende erbij incalculeren.

In de genoemde lonen op jaarbasis zitten alle toeslagen zoals; 25% voor semi-continu, 16% voor 1 op 1 bestand, verhoogd taakloon voor vuil werk, voorjaars- en najaarsuitkering, vakantietoeslag, koude toeslag, haven- en vervoerskosten. Per dag worden er 2 à 3 overuren gemaakt en met de schaft vaak doorgewerkt. Eenmaal in de 4 weken een verplichte zaterdag en eenmaal per jaar een G.E.M. gratificatie.

Er zijn veel pendelaars uit Brabant en Flakkee deze mensen moeten in de dagdienst 's morgens om kwart over vijf al in de bus stappen en zijn dan pas 's avonds om half zes of zes uur thuis.

Het is wel duidelijk dat als overwerk gedeeltelijk of totaal wegvalt wij niet ver boven Jan Modaal zitten. Maar de soms zeer slechte werkomstandigheden veranderen daarvoor niet.

Conclusie is dat je + 16 maanden in een jaar werkt vandaar ook die 20 miljoen ton overslag.

De prijzen stijgen als gekken benzine is al f1,30 en wordt waarschijnlijk nog hoger, drank en tabak gaan ook de lucht in. Dus we gaan dure jaren tegemoet? Velen van ons zien niets meer zitten in staking want het kost je toch alleen maar geld, anderen vullen dat nog eens aan door te wijzen dat ze toch alles weer afpakken door prijsverhogingen en extra belastingen.

Kortom het is uitzichtloos, we zijn voor een dubbelkje geboren en dat blijft zo en we moeten de buikriem maar aantrekken.

Godzijdank ziet onze vakbeweging het ook zo dus geen moeilijkheden meer dit jaar.

Kok zegt immers terecht dat 't om de kwaliteit van het bestaan gaat. Nou we weten allemaal dat geld niet gelukkig maakt, dus we moeten het in andere dingen zoeken.

We moeten gewoon blij zijn, dat is 't. We zijn toch allemaal gezond nietwaar, dat is toch 't belangrijkste.

Als zo je kijkt op het leven is, wens de redactie je van harte beterschap en veel sterkte. Want dan ben je ziek en heel zwaar ook.

Kijk voor je rechten opkomen is geen lolletje, je verliest geld en geeft veel onzekerheid.

Maar het is toch nodig om dat te doen om eindelijk weer eens zekerheid te krijgen.

Dat de prijzen stijgen komt toch niet door onze staking?

Khomeiny met z'n olieboykot was er toch eerder dan onze aktie.

En met de troonrede aangekondigde accijnsverhoging en belasting zijn toch niet geschreven nadat we op 27 augustus in aktie zijn gekomen.

De prijzen gaan gewoon omhoog of je nu wel of niets doet doet daar geen donder aan toe of af.

Onder het motto van Nederland is te duur zijn de ondernemers massaal begonnen aan de herverdeling van kennis inkomens en macht.

Zij willen alles en wij mogen niets.

Zo is dat.

Onze enige verdediging daartegen is aktie voor loonsverhoging en niets anders.

Doe je dat niet dan wordt 't steeds moeilijker om de eindjes

aan elkaar te knopen en ben je gedwongen om a veel overwerk te doen.

b volcontinu te doen wat de havenbaronnen al zo lang willen

of c een andere job te kiezen.

En dan nog stijgen alle prijzen. Nogmaals akties moet ons motto zijn, de prijzen kunnen we niet omlaag krijgen onze lonen wel omhoog.

Maar welke akties dan? Dat is de hamvraag! Wat voor druk moeten wij uitoefenen om resultaat te krijgen en kunnen we dat.

Een lange staking kost veel en het duurt lang voordat je er weer bovenop bent. Hoewel duidelijk moet zijn dat je er uiteindelijk toch wijzer van geworden bent.

Ga maar na, eind 1980 hebben we er f1482,- (52 x f28,50) bij. Als we niet gestaakt hadden had je niets gehad alleen maar verloren. Want zelfs al krijgen we die 2% (van het FNV) erbij dan schiet je daar toch op te kort. De kranten berekenen nu al dat Jan Modaal (en dat zijn we) er dit jaar een ½% = + f165,- op achter uit gaat.

Dus laat je niets wijs maken, onze staking heeft uiteindelijk toch nog resultaat.

Toch moeten we niet een lange staking als enig middel zien. Langzaam aan aandelen en prikkaties kosten ons minder en kunnen als we maar eensgezind zijn keihard aankomen! Immers het brengt ons baassie, maar ook de reder in onzekerheid of alles wel op tijd klaar komt en het kost hun natuurlijk ook een happie centen. Dat is onze kracht. Maar er zijn ook nadelen aan verbonden. We hoeven niet te denken dat de havenopperhoofden meteen door de knieën gaan. Ze zullen eerst proberen ons te intimideren en te dreigen met ontslag en ten tweede een bezorgd gezicht trekken, dat de Rotterdamse haven naar de kelder gaat. Tegen het eerste zullen we alleen het hoofd kunnen bieden als we eensgezind blijven en niet toelaten, dat er een van ons gepakt wordt. Tegen het tweede moeten we ons wapenen door goed te zien wat ree... is en wat onzin. Kijk, de positie van onze haven wordt niet direkt bedreigd door meer loon van onze kant. De stuwadoors hebben hun prijzen in begin 1979 ook verhoogd. Resultaat: in het totaal is er meer binnen gekomen. Stukgoed is iets naar beneden gegaan, maar de verwachting is nog steeds, dat dezelfde lading/hoeveelheid de komende jaren blijft. Kortom we helpen de haven niet naar de donder. Iets anders is dat als de heren hun kans schoon zien om nog meer te moderniseren en te rationaliseren, dat ze het niet na zullen laten. Zo'n ontwikkeling gaat gewoon door of we nu wel of geen looneisen stellen. Dreigementen

we verdrinken in het werk...

van hun zijde, dat er minder werkgelegenheid komt, zijn dus vals, want als we braaf zijn doen ze het ook. Geen enkele industrietaak in Nederland is tot nu toe behouden gebleven door matiging van ons arbeiders, laat dat duidelijk zijn.

Daarom moeten we hoe dan ook looneisen stellen en er voor knokken willen we niet met een sneltreintempo achteruit hollen met ons loon. Conclusie: Langzaamaan-aandelen en prikkaties kunnen helpen maar we moeten wel eensgezind blijven en

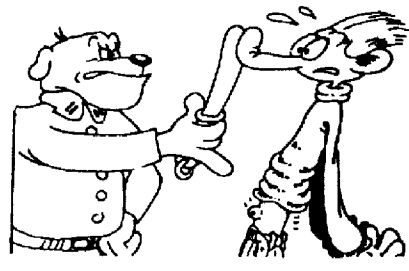
geduld hebben, want ze brengen niet meteen de oplossing. Als laatste nog dit, als deze krant uitkomt weten we nog niet of er een loonpauze van Albeda komt of niet. Ook dan moet voor ons blijven staan, dat we ertegen aan moeten. Van Agt en Wiegels en Albeda hebben hun bek vol dat vuil en zwaar werk beloofd moet worden. Laat ze dat dan maar waar maken. Nu geldt nog steeds, dat wij die het vuile werk doen schoon het minst verdienen.

't kost niks

Met dat matigingsbeleid van den Uyl hebben we er heel wat woorden bijgekregen. Je weet wel Jan Modaal, Solidair met de zwakkeren zijn en let op immateriële eisen. De vakbeweging maar ook een Pv/dA en PSP vinden alleen een CAO voorstel goed als er lekker veel immateriële eisen in voorkomen. Looneisen zijn vies, immateriële zaken zijn beter is hun motto. Nou hebben wij van de redactie begrepen dat een vijfploegendienst of een 35 uren werkweek immateriële zaken zijn. Als je die eist dan kost dat toch de ondernemers geld? Wat is dan het verschil met een looneis? Nou we hebben het gevonden bij de ECT hebben ze een vijfploegendienst die de mensen zelf betalen is dat niet werkelijk immateriël? Daar komt dat hele gelul van immateriële eisen dus op neer, met veel bombarie eisen stellen die niets kosten. Nou we zijn het met de FNV top eens, wij willen ook met de trend mee. Vandaar dan ook onze zeer immateriële eis:

Jan van Eldik moet oprotten!

BLOEDGELD

f800,- schoon krijgen die heren van de havendienst, die zoveel overuren tijdens de staking hebben gemaakt. Ook het M.E. personeel en de rivierpolitie komen in aanmerking voor een uitkering. Kortom André v.d. Louw en ook een regering, die zichzelf altijd als neutraal beschouwen belonen stakingsbrekersactiviteiten. En niet zo weinig ook zoals je ziet. De circa 1 miljoen die dit gaat kosten komt uit de verhoging van de havengelden. Kennelijk bedreigt dit de positie van de Rotterdamse haven niet. Nou snappen we één ding niet. Er moest toch gematigd worden, of niet? Waarom kan dit dan wel, of is dit soms het vuile werk wat volgens de regering beter beloofd dient te worden?

HAVENVROUWENGROEP

Al in de eerste week van de staking zijn een aantal vrouwen van havenarbeiders bij elkaar gekomen. We begonnen samen met het solidariteitskomitee koffie, soep en brood rond te brengen voor de postiers bij de bedrijven.

Elke ochtend op het Afrikaanderplein riepen we andere vrouwen op om zich bij ons aan te sluiten en iedere dag kwamen wij na de bijeenkomst op het Afrikaanderplein bij elkaar. We praatten dan over waar het om ging in de staking en waarom de staking niet alleen een zaak van de mannen, maar ook van de vrouwen was, wat het voor ons als vrouwen en voor onze gezinnen betekent als je man in de continu zit of gevaarlijk werk heeft en daar ook nog weinig mee verdient.

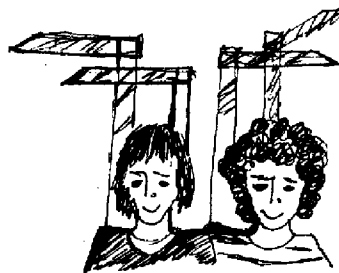
We hebben niet alleen gepraat. Tijdens de staking hebben we geprobeerd goede informatie te geven over de staking en de situatie in de gezinnen, o.a. door interviews voor de krant en radio te geven (daar zijn we later mee gestopt omdat het toch meest al vertekend werd overgebracht door de mensen van de pers)

Verder hebben we praatjes gehouden op allerlei solidariteitsbijeenkomsten in Rotterdam en het hele land en zelf pamfletten gemaakt. We hebben meegelopen met demonstraties en in het gevecht met de Mobiele Eenheid stonden we vooraan.

NA DE STAKING

Nu de staking is afgelopen gaan we als groep verder. We hebben alweer een aantal activiteiten achter de rug.

Een aantal vrouwen zijn meegeweest naar een congres van havenarbeiders in Barcelona en we hebben meegedaan met een actie om de kinderbijslag, die over de gestaakte dagen is ingehouden, terug te krijgen. (Zie de verslagjes op deze bladzijde). We komen verder elke twee weken bij elkaar, voor de gezellig-

HAVENVROUWENGROEP

heid en om nieuwe activiteiten te bespreken. Vrouwen, die mee willen doen zijn van harte welkom.

Bel dan naar:
Jannie Broekhuizen, tel. 010-813908

Ik worstel en kom boven

Dat is een mooie spreuk
Die ook op mij van toepassing is
Mijn leven was een worsteling
Tegen onrecht, vernedering en
burokratie

Een strijd om je zelfrespekt te
bewaren

Die men je zo graag ontnemen wil
Maar eens komt de dag
Dat ik niet meer worstelen kan
En het hoofd moet buigen
Voor iets dat sterker is dan ik
In lange slapeloze nachten
Kan ik mijzelf niet meer vragen
Hoe het dan verder gaat
Mocht ik dan ooit een antwoord
krijgen

Op al mijn vragen
Ik kan het niemand zeggen
Ik kan alleen maar hopen
Dat het voor mijn kinderen niet zo
moeilijk zal zijn
En dat zij genoeg van mij geleerd
hebben

Om te vechten voor zichzelf en
voor anderen

Om te komen tot een betere
maatschappij
Dan is mijn strijd niet tevergeefs
gestreden

Bep v. d. Waal

van de
redactie :

Hier de eerste vrouwenpagina's .
Wij vrouwen willen zelf een eigen
plaats in de "Havenvuist", om
kontakt met elkaar te houden en
elkaar op de hoogte te houden.
Wij wonen vaak heel verspreid en
kunnen elkaar niet elke dag ont-
moeten. Zodoende krijg je als
vrouw gauw het gevoel overal al-
leen voor te staan. Vandaar deze
pagina's speciaal voor alle haven-
vrouwen. Heb je reacties of wil
je ook iets kwijt in onze vrouwen-
pagina's, neem dan kontakt op met
ons redaktieadres:

Ida Zeylmans-Allard Piersonstr.13c
tel. 25.59.58

DE KINDERBIJSLAG

Alle vrouwen zullen na de staking wel gemerkt hebben, dat op de loonstroken behalve natuurlijk het loon ook nog een gedeelte van de kinderbijslag ontbrak. Dat komt omdat de kinderbijslag berekend wordt over gewerkte dagen en als er gestaakt wordt, wordt er niet gewerkt (dat zegt de wet)! In de haven betekende dat: Geen kinderbijslag over 4 weken, voor de sleepers geen kinderbijslag over 7 weken. De inhouding betreft alleen de eerste 2 kinderen. Dat komt omdat de kinderbijslag voor de eerste 2 kinderen berekend wordt via de kinderbijslagwet loontrekkenden en dus gekoppeld is aan het loon. De kinderbijslag voor het 3e, 4e, enz. kind wordt toegekend als je ingezetene bent (volgens de alg. kinderbijslagwet). Die krijg je dus altijd. Voor havenarbeiders scheelde de inhouding in de portemonnee: f 78, -- voor het eerste kind f 100, -- à f 200 voor 2 kinderen en meer.

Iedereen is daar zeer verontwaardigd over. Op donderdag 1 november heeft het Comité Vrouwen Solidair met Havenarbeiders een demonstratie van vrouwen georganiseerd bij de Raad van Arbeid om de kinderbijslag op te eisen. Wij als Haven Vrouwen Groep hebben ons bij hun actie aangesloten. Een delegatie van 6 vrouwen, waaronder één van onze groep, heeft een gesprek met de directeur van de Raad van Arbeid gehad. Vier havenvrouwen en twee sleepersvrouwen.

Wij zullen hieronder vertellen wat het resultaat van dat gesprek geweest is. Het klopt inderdaad dat er geen kinderbijslag uitgekeerd wordt over de gestaakte dagen. Dat bedrag zal iedereen met kinderen dus tekort komen. Maar voor gezinnen, waarvan de vrouw werkt, is er een mogelijkheid alsnog een aanvulling op de kinderbijslag te krijgen. Zij gold nl. in de stakingstijd als kostwinster. Er zijn een aantal beperkingen:

- je moet in loondienst zijn
- je moet een min. bedrag van ca. f 23, - netto per dag verdienen
- je moet meer dan 2 dagen werken

Toch is het voor iedereen nodig, ook al voldoe je niet aan alle beperkingen stappen te nemen om alsnog die bijslag binnen te krijgen. Er is gezegd, dat er in moeilijke gevallen wellicht een uitzondering mogelijk is.

Havenvrouwen bij de Raad van Arbeid.

Ook als je huishoudelijke hulp bent (bij iemand thuis werkt) geld je niet als kostwinster. Toch moeten ook vrouwen die huishoudelijke hulp zijn en wel echt in loondienst zijn nog wel de kinderbijslag aanvragen. Daar was waarschijnlijk wel een mouw aan te passen, zei de directeur van de Raad van Arbeid.

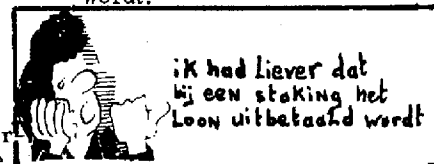
WAT TE DOEN ?

Haal bij de PTT een kinderbijslagformulier voor 1979. Daarvan moet je het 3e kwartaal invullen. Daaraan moet je een persoonlijk briefje doen, waarop je zet dat het gaat over haven- of sleepersstaking. Verder moet je dan naam, adres en geboortedatum van je man invullen en het bedrijf waar hij werkt. Dat moet je eraan nieten, en zo opsturen naar de Raad van Arbeid.

Later krijg je dan een ander formulier toegestuurd, dat moet je weer invullen en dan wordt de kinderbijslag daarover berekend. Vrouwen die werken hebben recht op aanvullende kinderbijslag. Die wordt berekend naar het aantal dagen/uren dat je werkt. Het kan dus zijn dat je niet het volle bedrag dat je tekort kwam door de staking, nu nogterug krijgt, maar wel een gedeelte. Wij vinden dat alle werkende vrouwen dat formulier in moeten vullen. Wij laten ons niets afpakken!

De vrouwen die niet werken krijgen op deze manier helemaal niets. Hiervoor gaan wij (hopelijk in samenwerking met Comité Vrouwen Solidair) een proefproces aanspannen bij de Minister van Sociale Zaken Albeda. Het is schandelijk dat in het jaar van het kind onze kinderen de dupe zijn! Iedereen heeft recht op kinderbijslag. Nu al en niet pas per 1. 1. 1980!, wanneer er een nieuwe wet in werking treedt, waarbij de kinderbijslag losgekoppeld wordt van het loon. D. w. z. dat dan bij een staking de kinderbijslag gewoon door betaald wordt.

Wie van de vrouwen problemen heeft bij het aanvragen van de kinderbijslag kan naar ons bellen. Alle vrouwen die meer inlichtingen willen hebben, bijv. over het proefproces kan bij ons terecht; Tiny Kreuzer, Iependaal 198, tel. 323992 of Yvonne Heygele, Schiedamsseweg 232d. tel. 765104.

VROUWEN OP DE VAKBONDSVERGADERING

Vrouwen op de vakbondsvergadering

Op de eerste vergadering van de vakbond die na de staking gehouden werd, mochten geen vrouwen binnen komen. Een vrouw van buiten Rotterdam, die met haar man mee was gekomen, mocht niet binnen komen en moest buiten wachten.

De daarop volgende vakbondsvergadering zijn we met zoveel mogelijk vrouwen er naar toe gegaan, want we wilden wel eens zien hoe de heren van de vakbond ons dachten weg te sturen. Met de staking hebben we laten zien dat wij vrouwen de strijd meebepalen, vandaar dat wij het ook ons goed recht vinden om op vergaderingen te komen en mee te beslissen. Hoe denkt de vakbond bepaalde zaken te kunnen doorduwen als wij er vierkant tegen zijn? Pamfletten, die we bij ons hadden mochten we van de beheerder van Atrium niet uitdelen, want... hij wilde geen moeilijkheden met de bond. Wie is dan die bond, wij toch zeker zeiden de leden. Omdat we geen ruzie wilden deelden we de pamfletten buiten uit. Uiteindelijk mochten we wel naar binnen. Klaarblijkelijk waren ze wel verbouwereerd.

Wij gaven de vergadering wel gelijk een ander aanzien. Wat moeten we nog verder van die vergadering zeggen? Het was wel goed dat wij er waren want we hebben stevig gediskussieerd, o. a.

over de prijscompensatie, veiligheid en O.R. Het verbaasde ons dat de mannen zo weinig te zeggen hadden op een enkeling na.

De opkomst was al gering en er bleken nogal wat getrouwe ja-knikkers van de vakbond te zijn. Waar waren de mannen van het aktiekomitee? Ook schijnt het gebruikelijk te zijn bezoldigde bestuurders van het N. V. V tussen de havenwerkers te plaatsen die door alles en ie-

dereen heen blijven praten. De ene preek over democratie na de andere kregen we te horen, en alles lag aan de arbeiders. Bij onveiligheid op het bedrijf moet je niet die baas aan pakken, nee... die arbeider is een klootzak dat die in die situatie blijft werken. Het was eigenlijk een discussieavond over het nieuwe beleid van de bond. Je kon wel over de afzonderlijke punten praten maar niet over het hele beleid. Hoewel het niet op de agenda stond hebben we lang over de staking gepraat.

Dit kwam naar voren omdat de vakbondsbonzen ons niet solidair met met de 3de wereld vonden. Voor eigen geld opkomen mag niet, want nu is de 3de wereld aan de beurt; alsof de winsten van de ondernemers uitgedeeld worden onder de hongerigen in Cambodja, Vietnam en Nicaragua om maar eens wat te noemen.

Dat de vakbond iets aan het stakingsrecht in Chili kan doen lijkt ons sterk als ze nog niet eens op de bres springen als onze staking door de M. E. gebroken wordt. Nee een stakingsuitkering kon er niet af maar wel je steentje bijdragen door werkwillegen geld te geven... als je maar gaat werken.

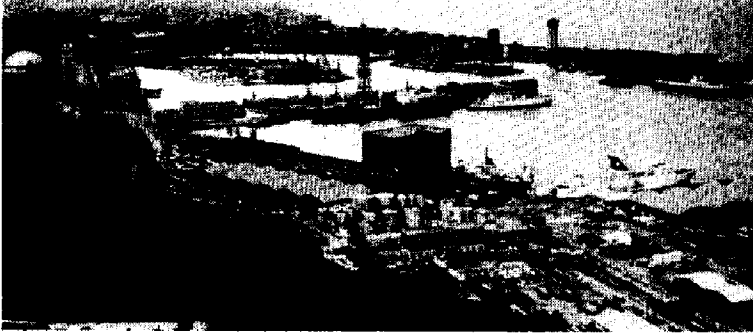
Waar was jullie solidariteit tijdens de staking, vroegen wij ze. Helaas, Sannes heeft het dus moeilijk gehad want hij wou wel solidair zijn; hij stond werkelijk te trappelen van ongeduld om met de dweilploeg mee te gaan, maar mocht niet van zijn baas... "onze" vakbond.

Havenwerkers lopen immers geen kans op rancunemaatregelen? Sannes wel hoor. Vier weken geen loon? Voor ons geen punt, maar Sannes wordt door onze bond zo slecht betaald hij kan dat echt niet opbrengen.

Wij kunnen ons nu wel voorstellen dat veel leden niet meer naar vakbondsvergaderingen gaan. Je krijgt het gevoel, dat ze je er voor de schijn bij betrekken. Echt als leden invloed uitoefenen is er niet meer bij. "Het is een onderneming geworden, het is geen instrument. De vakbond is doel op zich, maar geen middel was onze conclusie. Jammer toch.

naar barcelona

Op 12, 13, 14 oktober is er voor de 3e keer een internationaal kongres voor havenarbeiders geweest. Deze kongressen worden georganiseerd om internationaal beter kontakt tussende havenwerkers en hun organisaties te krijgen, zodat we beter weten wat er in de verschillende haven van Europa speelt om te proberen tot meer solidariteit te komen, zodat bv. als er in een haven gestaakt wordt de goederen ook in andere havens geweigerd worden. De R. damse delegatie was samengesteld uit mannen van de aktie-leiding en vrouwen van de havenvrouwengroep. Er gingen ook vrouwen mee, omdat wij vrouwen hebben laten zien, dat staken geen zaak van mannen alleen is. Waren in het verleden vrouwen vaak stakingsbreeksters, nu hebben we onze partij aardig meegeblazen. Wij willen niet meer thuis zitten afwachten hoe het in de haven verder gaat, maar ook zelf strijd voeren

Op het perron waren we voor het eerst samen 8 vrouwen en 8 mannen. We konden elkaar wel haast allemaal van gezicht maar nog niet persoonlijk. Maar de verstandhouding was gelijk prima. Wij zijn daar naar toe gegaan omdat het nodig was om ook iets te vertellen over wat wij als vrouwengroep in de staking belangrijk vonden en om kontakten met andere vrouwen te krijgen. Jammergenoeg waren er erg weinig vrouwen op het kongres aanwezig. Zover we weten is er op dit moment nergens anders een groep vrouwen van havenarbeiders. Wel hebben we daar de mannen een beetje wakker kunnen schudden, doordat wij ze duidelijk maakten, dat je als vrouw van een havenwerker de gevolgen van de werksituatie op te vangen krijgt. Is het loon te laag, dan moeten wij ermee rond zien te komen. Komen de mannen afgepeigerd thuis dan vangen wij ze op. Worden ze uiteindelijk afgedankt in de WAO dan zijn het altijd nog onze mannen. Ploegendienst houdt in dat je gezinsleven ontwricht wordt.

Daarom is de strijd in de haven ook onze strijd. Wij willen niet langer thuis zitten wachten en een toeleveringsbedrijf van brave havenwerkers zijn. Wij willen opkomen voor een normaal leven voor ons en voor onze gezinnen.

Wij hebben gesteld dat het een taak van aktieve mannen is om mogelijkheden te scheppen dat hun vrouwen op de hoogte blijven en dingen kunnen gaan doen die de vrouwen belangrijk vinden.

We hebben niet alleen op het kongres zelf ons woordje gedaan maar ook veel gesprekken gevoerd. Zo konden we aan de paar Spaanse vrouwen die er waren vragen wat hun mannen verdienen, en dat is veel meer dan wij verwachtten. Van nachten doorwerken hebben ze nog nooit gehoord en ze stonden heel raar te kijken toen wij vertelden dat er in de Rotterdamse haven mensen zijn die dag en nacht werken. Ook gaan ze daar wel op hun 60ste met pensioen.

We zijn uitgenodigd om in Hamburg met havenvrouwen te komen praten en tegelijkertijd de diaserie van de staking te laten zien. En er is ons van verschillende kanten gevraagd om stukken in buitenlandse havenkranten te schrijven om de vrouwen daar te bereiken

Onderling hebben we ook veel gelachen en plezier gehad. Voor veel van ons was het toch erg spannend om de taal te begrijpen. Nu zijn er dan ook een paar van ons een kursus Engels gaan volgen.

Het kongres duurde van 10 uur tot 1 uur en van 3 uur tot 6 uur en dat 3 dagen lang. De meeste van ons hadden eelt op de billen omdat je als vrouw nooit zolang zit, met kinderen enzo komt daar weinig van. We hebben nog een rondleiding door de haven gehad. Het was erg leuk om daar als vrouw bij te zijn en te zien hoe ze daar werken.

Daarna zijn we helemaal naar de top van de berg gereden waar we een prachtig uitzicht over de haven en de stad hadden. Dat was de moeite waard.

's-avonds na het eten gingen we meestal nog een straatje om. We zaten vlak bij de grootste winkelstraat in Barcelona de Ramblas met de prachtigste winkels en souvenirs. We hadden best nog een poosje willen blijven maar aan alles komt een eind.

VOLGENDE CONGRES IN GÖTENBURG

Nadat besloten was om het volgende kongres in Göteborg te houden werd het kongres afgesloten met een speciaal optreden van de Rotterdamse delegatie.

We zongen o. a. de M. E. - song die alle buitenlanders enthousiast meezongen. Het klonk zo goed omdat we op de heenreis in de trein voortdurend hadden geoefend. Op de terugreis hadden we geen slaapcouchet en dat viel niet mee. Gelukkig waren wij vrouwen in de staking al wat gewend en gehard, en we vertelden elkaar dat als we thuis waren we het slapen wel weer in zouden halen. Maar toen we eenmaal thuis waren was het 's-avonds nog verschrikkelijk laat om alle belevenissen aan vrienden en familie te

Dwalen met "DE KOK" en "ANDRÉ"

"Naar mijn smaak moeten werkgevers en werknemers op de kortste termijn gaan praten over sfeerverbetering!" Aldus André van der Louw zittend burgemeester van wereldhaven nummer één in een begeleidend artikel in het boek "Dwalers en dweilers". Dit boek is sinds enige weken op de boekenmarkt met als uitgever het dagblad "Rotterdams Nieuwsblad". Het is een chronologies gerangschikt beeldverhaal over de jongste grote havenstakingen, uiteraard geardeerd met veel fotomateriaal en aaneengesloten door een niet al te nauwkeurig uitgesproken tekst.

Met deze gekristalliseerde vorm van "vrije nieuwsgaring" menen hoofdredakteur de Kok c.s. uiting te moeten geven aan hun behoefte terug te blikken op een sociaal konflikt, dat tenslotte voor sommige bijdehande krantenmakers mogelijk zelfs winstgevend kan zijn. Voorwaarde voor deze winstmakerij is natuurlijk als vanouds, dat men zijn konkurrent krantenmakers één slag voor is met het uitgeven van dergelijke verslagen. Nou, dat is de heer de Kok dan ook!

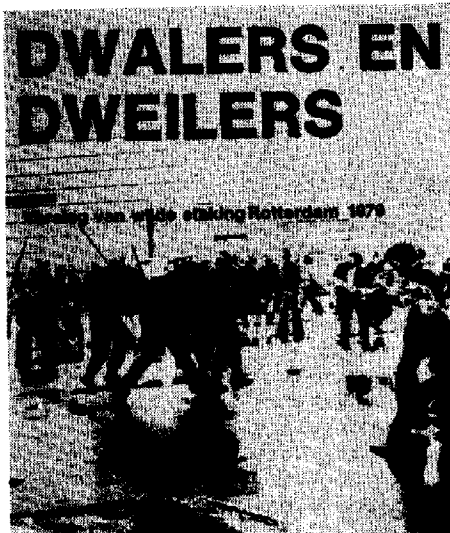
Geef aan dit nog warme, op sociale misstanden gebaseerde stuk journalistiek een tendentieuze titel mede, dien dit menu vervolgens op, rijkelijk overgoten met de saus van het kommentaar van onze pijprokende "socialist" A. v.d. Louw, dan zal duidelijk zijn, dat zelfs goedwillige schaapherders op de Drentse heidevelden naarstig en furieus zullen trachten een exemplaar van dit boek in hun bezit te krijgen...!

"De koningin heeft u met het toezenden van deze bloemlezing toch zeker niet vergeten, mijnheer de Kok?"

In zijn voorwoord zegt de heer de Kok, dat het onderhavige boek een pretentieloze neerslag is van stakingsgebeurtenissen (vastgelegd door een aantal door hem gedirigeerde hoofdschrijvers). Als we met de uitdrukking pretentieloos bedoelen: "Zonder bijbedoelingen", wat moet dan verstaan worden onder het gebeurde op de 28e augustus. Er staat hier letterlijk :

"Het Rotterdams Nieuwsblad wijdt die dag een uitvoerig kommentaar aan de stakingen." Het schrijft : "De ontwikkeling van de situatie in de Rotterdamse haven geeft het vaste patroon te zien; een syndicalistische optreden van een kommunisties georiënteerd aktiekomitee, waarbij bonafide vakbonden machteloos moeten toekijken."

Op de 12e september d.a.v. maakt onze heer de Kok het nog "pretentielozer" als hierboven omschreven. Hij schopt en slaat woest en wild om zich heen en bereikt het pretentieloze maximum waar hij schrijft : "Hoe lang nog blijven duizenden volwassen en verstandige Rotterdamse havenwerkers aanlopen achter drie volksmeesters." Hij noemt en passant en voor de zoveelste maal de stakingsleiders praktizerende kommunisten, maofsten met duistere politieke manipulaties en veroordeelt de loonets (f 30,-- schoon) tot een uitspraak van iemand, die geestelijk danig in de war moet zijn.

De werkelijkheid is evenwel, dat mannen als Flip Schults, Jim Starvinga, George Klaassen en Cor van der Zanden, ofschoon mogelijk heterogeen in hun politieke denkbeelden, hun leiderschap verkregen via een alleszins democraties verantwoorde verkiezing, gehouden op de 29e augustus in een buurthuis van de wijk Katendrecht. Deze door de werknemers zelf naar voren geschoven groep was gerechtigd op te treden als woordvoerder en kreeg voorts het mandaat tot onderhandelaar !

Dus niet zoals door de heer de Kok voorgestelde anarchistiese, immorele houdegers en agitatoren !

Overal in zijn boekje blijft hij op de bekende manier wijselijk af van zaken als : "Jan van Eldik, die bij de werkgevers komt verklaren, dat de vakbondskassen tijdens de staking gesloten blijven"; een vakbondstop die weigert te luisteren naar afgevaardigden vanuit de basis ! Hij vermijdt bewust allerlei

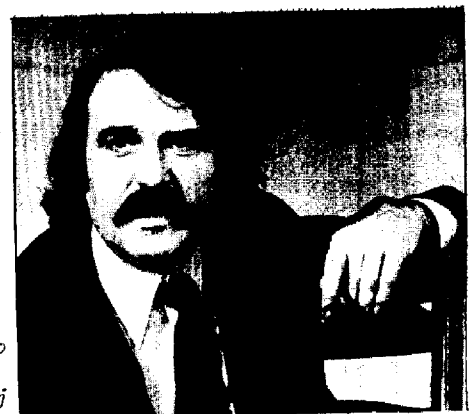
andere hoogst belangrijke zaken, die elk op zich verantwoordelijk waren voor het uitbreken van deze staking.

Als hij prakties op elke bladzijde van zijn boek zijn "pretentieloze" kommentaar heeft geleverd en hij doodop en buiten adem neervalt, omdat hij zo "pretentieloos" iedere arbeider de nek heeft omgedraaid, dan vindt de heer de Kok toch nog de kracht om een geniepig valletje op te zetten voor zijn "zich-socialist-noemende" vriend A. v.d. Louw. Hij vraagt liefjes aan André, of deze ook in zijn boek (d.m.v. een kort kommentaar) op wil treden; kan belangrijk zijn bij eventuele verkiezingen, so mijmert de heer de Kok.

André voldoet aan zijn vraag en begint met verve zijn M.E.-optreden tijdens de laatste stakingsweek uiteen te zetten : Hij is nl. niet alleen "socialist" maar tevens ook nog eens politiemann.

Vraag aan André : "Wie was toch die Troelstra ook alweer en wat waren diens doelstellingen destijds?" We zullen ons verder maar niet meer bekommeren over het socialisme zo als André dit propageert, hetzij door daden, dan wel door zijn uitspraken. Het D & D boek van de heer de Kok heeft onmiskenbaar zijn waarde. Of de doorsnee boekenlezer gefinteresseerd is in dit beeldverhaal zal de heer de Kok spoedig na de eerste oplage vast kunnen stellen. Dwalende door zijn D & D-boek zou ik zeggen, dat uitsluitend de ingewijde dwaler dit boek aan zal schaffen.

DIRK DWEIL

'De grootste moeite had ik met m'n twee petten'

LONEN & PRIJZEN

Resultaten van een onderzoek naar lonen en prijzen.

Er zijn tijdens de staking nogal wat mensen geweest (vooral journalisten) die niet zo goed begrepen waarom er bovenaan het lijstje verlangens een looneis stond. Om de achtergronden hiervan met de nodige feit- en duidelijk te maken, hebben we de hele loonontwikkeling vanaf 1970 tot nu toe onderzocht. Dit hebben we weer afgezet tegen de ontwikkeling van de prijzen, zodat we inzicht kregen in de verandering in de koopkracht, want daar gaat het om. We zullen eerst weergeven hoe de koopkracht zich volgens de officiële cijfers ontwikkeld heeft, en daarna een aantal kritiekpunten hierbij aangeven. Het blijkt namelijk dat we verliezen leiden door het systeem van de prijscompensatie, en doordat het officiële prijsindexcijfer in feite voortdurend te laag staat.

1. De loonontwikkeling zelf.

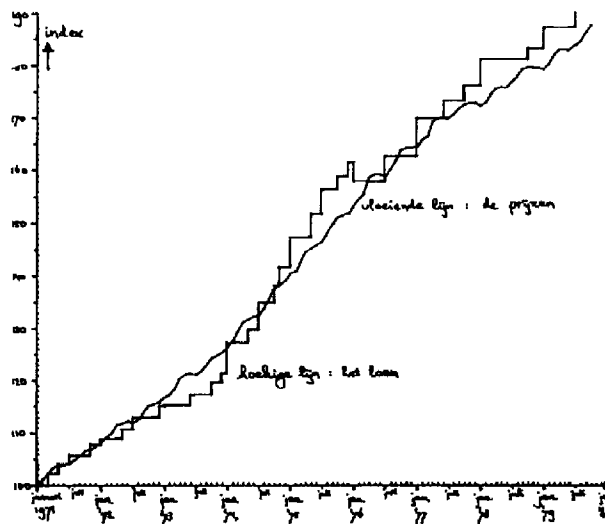
Uitgangspunt was de stuw I met 2 jaar ervaring, gehuwd met 2 kinderen. We hebben zowel voor de A-cyclus als voor de D-cyclus iedere loonwijziging vanaf januari 1971 genoteerd en het nieuw ontstane nettoloon uitgerekend. Om een en ander beter te kunnen aflezen, hebben we er een index van gemaakt.

D. w. z. de A- en D-lonen die volgens de CAO in de eerste week van januari '71 betaald werden, hebben we op 100 gesteld. Dat was in de A f194,72 en in de D f212,06. Alle laterelonen hebben we met deze lonen vergeleken. Als we meteen een grote sprong maken, dan zien we dat volgens de CAO dezelfde stuw I in januari 1979 in de A f364,40 verdient en in de D f397,68. De index van deze lonen staat op 187,1 (A) resp. 187,5 (D). Dat geeft gelijk aan dat de stijging van de A en de D elkaar niet veel ontlopen. Daarom konden we gerust het gemiddelde van de beide loonindexen in de grafiek afzetten. Deze geeft een goede indruk van de loonontwikkeling in de haven. Alvast 2 opmerkingen: - Het onderlinge verschil tussen de A en de D is nagenoeg onveranderd; in januari '71 verdiende de stuw I in de D netto zo'n 9% meer dan in de A, en in januari '79 kwam dit er ook uit. - Wat wel veranderd is in de loop van de 70-er jaren, is het bedrag dat in totaal van het bruto loon afgehouden wordt. Dat was begin '71 nog 27% (A), resp. 28% (D), maar in

januari '79 wordt maar liefst 32% (A) resp. 34% (D) afgehouden.

2. loonindex tegen prijsindex: de koopkracht.

Om de zaken zuiver te kunnen vergelijken, hebben we ook alle maandelijkse prijsindexen vanaf januari '71 berekend. Hiervoor hebben we de ongeschoonde prijsindexen van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) gebruikt, waar we straks nog de nodige kanttekeningen bij plaatsen.

We hebben nu de loonindex en de prijsindex van het CBS in een grafiek tegen elkaar afgezet. De vergelijking van de twee indexen geeft de koopkracht aan.

Wat blijkt? In de periode januari '71 tot juli '72 ontstaat geen noemenswaardig verschil tussen de lonen en de prijzen, maar dan duiken de lonen fors onder de prijzen (koopkrachtdaling), om pas in januari '74 weer ongeveer op gelijke hoogte te komen. Dan blijft het een jaar "tikkertje" spelen, totdat van januari 1975 de lonen boven de prijzen zitten (koopkrachtstijging). Tijdens het jaar van de loonwet 1976 zie je de lonen weer zo nu en dan onder de prijsindex terecht komen, maar daarna blijven de twee gelijke tred houden, met de lonen iets aan de positieve kant. Vergelijken we nu het gemiddelde weekloon in het eerste halfjaar van '79 met idem in '71 (loonindex gestegen met faktor 182,8) en plaatsen we hierbij de gemiddelde prijsindex over deze periode (prijsindex gestegen met 177,4), dan is het resultaat: In 8 jaar is de koopkracht

met 3% gestegen.

Dit dus volgens de officiële cijfers.

3. Opmerkingen.

-Op het ogenblik hebben we dus een iets hogere koopkracht dan in januari '71, maar er zijn ook hele periodes geweest waarin de koopkracht lager lag dan in begin 1971.

- Waar is alle "reële" of "initiële" loonsverbetering gebleven, die volgens werkgevers en vakbondsbestuurders elk jaar in de CAO zat? Het

bleeft dat deze in feite op gaat om de koopkracht op peil te houden.

- Deze 3% verbetering over 8 jaar is wel erg weinig. Wanneer ons systeem de arbeiders nu eens echt van zijn vruchten gaat laten profiteren, mag je je met dit tempo wel eens afvragen. Vooral als je kijkt hoe het de laatste 4 jaar gaat. Want dat de lonen zo'n 3% voor liggen op de prijzen was begin '75 al bereikt. Ook nu men tegenwoordig stelt dat één van de uitgangspunten van loonbeleid moet zijn het beter betalen van zwaar, vuil en gevaarlijk werk, blijkt dat daar in de haven de laatste jaren helemaal niets van te merken is.

4. Kritiek op het systeem van de prijscompensatie.

Zoals bekend worden de lonen pas gekompenseerd voor de prijsstijgingen, nadat de prijsstijgingen al hebben plaatsgevonden. Wat is het verlies dat we lijden door dit "achteraf" effect?

Hierover heeft in de Industriebond NVV de econoom Van der Laan eens een onderzoek gedaan. Hij berekende een netto loonverlies van 9,5% over de periode '71-'75 dwz. bijna 2% per jaar. Nu geldt dit voor bedrijfstakken, waar slechts 2 maal per jaar prijscompensatie gegeven wordt. In de haven bestaat, dankzij akties, een gunstiger regeling: De prijsstijging wordt verrekend, zodra deze 2% bedraagt. Op dat moment speel je dus "kiet". Maar; vervolgens blijft het loon stilstaan, terwijl de prijzen doorstijgen, en loop je dus een achterstand op die tot 2% toeneemt. Gemiddeld heb je dan over die periode 1% minder kunnen kopen dan de bedoeling was.

Zouden we voor dit achteraf-effekt schadeloos gesteld worden, dan krijgen we over die 8 jaar die hier bekeken worden, van elk jaarloon nog 1%, dat is als er gemiddeld f15.000,- netto verdiend is, bij elkaar f1200,- in het handje.

Maar er is nog een ander verschijnsel: het "honderace"-effekt. U kent die races wel waar honden achter een mechanies voortbewogen namaak beest aanrennen, maar deze nooit inhalen. Zo is het ook met de prijscompensatie. Op het moment dat de prijsindex een 2%-grens overschrijdt, duurt het meestal nog 1 à 2 maanden, voordat de lonen met 2% verhoogd worden. Tegen de tijd dat de loonaanpassing feitelijk plaatsvindt, zijn de prijzen al lang weer verder gestegen. Dus het "kiet"-spelen, waar we het over hadden, gebeurt in de werkelijkheid niet.

Vooraf door het trage afsluiten van CAO's loopt het verlies door dit effect hoog op, want ook de CAO-verhoging krijgen we veel later in handen dan de eigenlijke ingangsdatum (1.1). Als we even rekenen dat we gemiddeld de CAO-verhoging 3 maanden te laat kregen (effekt op jaarbasis 0,5%) en de prijscompensatie 1 maand te laat (effekt op jaarbasis 0,6%) dan is het verlies 1,1% van elk jaarloon geweest. Een schadeloosstelling over de laatste 8 jaar zou voor dit hondenrace-effekt dus minstens f1300 moeten bedragen.

5. Kritiek op hoogte van prijsindex

Zelfs de ongeschoonde prijsindex, die in de grafiek gebruikt is, geeft niet de werkelijke kosten van het levensonderhoud aan. Die hele 3% koopkrachtverbetering kan dus tussen grote aanhalingstekens gezet worden. Het CBS bekijkt niet wat je allemaal moet betalen, maar alleen de produkten die je kunt kopen. Allerlei heffingen vallen daar buiten: Bv. motorrijtuigenbelasting, milieu-belasting, reinigingsrecht, onroerend goed belasting, enz. Sinds 1976

worden de lonen gekompenseerd volgens de geschoonde prijsindex. Daar is dus nog meer uitgehaald, nl. indirecte belastingen, die in de produkten zitten, zoals BTW en accijnzen. Tevens wordt een deel van de mediese voorzieningen niet meer gekompenseerd. Het Konsumentenkontakt berekende in september al, dat een gemiddeld gezin er in 1980 f550,- -- op achteruit zal gaan door de prijsstijgingen die niet gekompenseerd worden. Daar komen nog bij de accijnsverhoging op tabak, drank, benzine en de stijging van de gemeentelijke tarieven, waardoor we op een verlies van ± f700 uitkomen.

Verder bestaat het gevaar dat de geschoonde prijsindex nog verder uitgehoud zal worden. In een werkgroep van de Stichting van de Arbeid hebben de ondernemers voorgesteld de volgende prijsstijgingen niet meer te compenseren: voor invoerprijzen (grondstoffen), -voor energieprijzen, en -voor milieuhellingen. Tot nu toe heeft de vakbond de eerste 2 voorstellen afgewezen, maar zich tegenover de derde halfslachtig opgesteld.

Tenslotte bekijken we het budget, zoals het CBS dat voor ons uitgedacht heeft. Om een voorbeeld te geven van hoe klein het CBS denkt dat onze magen zijn, hoe laag onze GEB-rekeningen en hoe goedkoop onze mooie (!) huizen, hebben we een paar willekeurige mensen uit de haven met 2 kinderen gebeld. Naast wat zij aan verschillende zaken uitgeven, staat steeds het bedrag dat je volgens CBS aan die zaken mag uitgeven, gezien het salaris dat deze mensen hebben:

	salaris	voeding	volgens
	netto per	per	CBS
	maand	maand	29,2%
gezin 1	f1820,-	650,-	531,50
gezin 2	f1400,-	606,70	408,80
gezin 3	f1700,-	975,-	496,40
gezin 4	f1520,-	866,60	443,80

	gas & licht	huur	volgens
	uitgave	uitgave	CBS
	per	per	CBS
	maand	maand	13,5%
135,80	74,60	302,10	245,70
233,30	57,40	250,30	189,-
137,50	69,70	200,80	229,50
120,-	62,30	155,-	205,20

Het blijkt, dat de bedragen die je volgens het CBS aan de meest elementaire zaken mag besteden, een onhaalbare kaart zijn. Dit betekent dat de mensen hun geld anders uitgeven dan het CBS denkt en dus ook dat de prijsstijgingen verkeerd bijgehouden worden. Het prijsindexcijfer is dus geen realistische maat. Dit is één van de redenen waarom er alles bij elkaar eerder sprake zal zijn van een daling van koopkracht in de jaren '70.

De onderzoeksgroep.

DA'S NOG EENS

RECHTVAARDIG

Bij Pakhoed heerst de laatste tijd een bedompte sfeer. Alles is verboden, je mag niets aanplakken niet meer op de tafel klimmen en zelfs niet meer vrijelijk spreken.

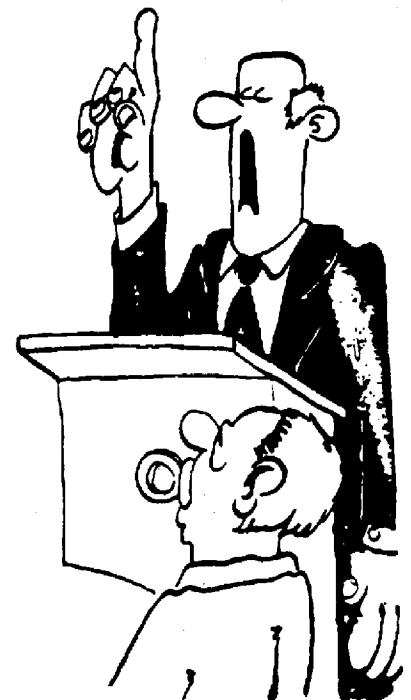
Want de direktie van Pakhoed is nog steeds vertoorned over zoveel brutaliteit van onze kant. 't is toch ongehoord dat je tornt aan zoveel goedgeefsheid van onze direktie.

Vier weken lang ruzie maken over het zakgeld heeft voor onze opperbazen de deur dichtgedaan. In de eens een oase van vrijheid gelijkheid en broederschap mag niets meer.

Niet lullen maar ploeteren is het motto.

Toch moet ons één ding van het hart, in hun ijver om alles te verbieden is ons management rechtvaardig.

Het verbiedt zelfs zijn eigen nieuwjaarstoespraak!

De 5 ploegendienst bij de ECT kost erg veel geld. In principe kan je stellen dat de werknemers de invoering van de 5 ploegendienst zelf moeten betalen. Na de 3 nederlagen van de vakbeweging in het Rijnmondgebied moest de vakbeweging ook een overwinning behalen. 't Is de vraag of dat een overwinning is.....

ECT: TIJD VOOR GELD

In semi-kontinudienst, tweeploegendienst, dagdienst:

- moet voor 8 zaterdagen de haventoeslag à f 28,50 worden ingeleverd.
- plus één dag vakantietoeslag à f 161,=

Op jaarbasis is dat: $47,4 \times f 28,50 = f 1.351,=$
één dag vakantietoeslag = f 161,=
Totaal: f 1.512,=

Per dag is dat $f 1.512,= : 8 = f 189,=$ inleveren.

Die f 1.512,= op jaarbasis ben je kwijt.

In de volkontinudienst betekent tijd voor geld nog veel meer inleveren.

- De f 28,50 haventoeslag wordt vanaf 1 januari 1980 niet meer gegeven
- plus één dag vakantietoeslag à f 172,=

Op jaarbasis betekent dat: $47,4 \times f 28,50 = f 1.351,=$
één dag vakantietoeslag = f 172,=
Totaal: f 1.523,=

Deze f 1.523,= zijn om van 25 diensten terug te gaan naar 24 diensten.
Eén dienst is 10,4 dagen. Vanaf 1 januari tot 1 april dus 24 diensten lopen;
Vanaf 1 april invoering van 23 diensten.
Kosten ploegentoeslag terug van 35% naar 30%.
5% ploegentoeslag is 3,7% van het bruto maandsalaris; gemiddeld maandsalaris is f 2.535,= ; 3,7% van f 2.535,= is f 93.80 per maand.

Op jaarbasis: f 1.125,54
één dag vakantietoeslag f 172,=
Totaal: f 1.297,54

Voor 2 diensten dus van 25 naar 23 diensten totaal inleveren:

- 10,4 dagen = f 1.523,= vanaf 1 januari tot 1 april
- 10,4 dagen = f 1.297,54 van 1 april tot 1 januari

Totaal: f 2.820,54

Dit gegeven is speculatief, bijv. wanneer in de stukgoedsector de herstructurering van de lonen zou doorgaan met ingang van 1 januari 1980. Dat zou de stukgoed f 1.599,= op jaarbasis gaan opleveren. Dan wordt dit bedrag gebruikt om weer één dienst te kunnen betalen.

Ook zal de ploegentoeslag nog omlaag worden gebracht van 30% naar 25%. Zo zal dan in april 1982 de vijfploegendienst gerealiseerd worden.

In totaal gaat de vijfploegendienst de man in volkontinudienst zo'n f 6.000,= bruto kosten.

Daar heeft de man dan 16% arbeidstijdverkortung voor terug, namelijk 4 diensten = 41,6 dagen vrij per jaar meer. Werkweek teruggebracht van 38 3/4 naar 33,6 uur.

Waar het ons nu om gaat met deze rekensom is, dat de man zijn hele werktijdverkortung zelf moet gaan betalen, en daar erg veel geld voor in moet leveren.

Veel mensen bij ECT zijn dan ook niet zo gelukkig met de ingevoerde regeling. Met name de mensen met een vrij kort dienstverband gaan er nog meer op achteruit relatief dan de hogere inkomstengroepen.

Vandaar dat de onderhandelingen stroef verliepen, en dat de FNV-onderhandelaars maar een zeer krappe meerderheid voor het afsluiten van de vijfploegendienst vonden.

WAAROM DEZE KRANT ?

We zijn dit blad gestart om nou eens een krant te krijgen, die helemaal van ons arbeiders is. Een krant waarin wij onze informatie en zienswijzen in uiteen kunnen zetten. Een krant, die in feite tegengas geeft tegen al die gegevens, die we uit de zogenaamde objectieve dagbladen krijgen. Want informatie en nieuws zijn geen neutrale begrippen. Kijk maar naar de staking. Alle bladen zaten informatie, leugens en rotzooi uit te braken om ons kapot te krijgen. En dat is ook te begrijpen, alle dagbladen en weekbladen dienen een bepaald belang. Namelijk het belang van de grote concerns of van een regering van een bepaalde politieke stroming. Die belangen zijn vaak tegen ons arbeiders gericht. Hoe kan het ook anders, want al die bladen worden uitgegeven door superkapitalistische uitgeverijen als VNU en NDU.

De havenvuist is nu een blad wat ons belang moet dienen, wat ook door ons havenarbeiders gefinancierd moet worden om zelfstandig te blijven.

Wij willen in dit blad informatie over andere bedrijven geven, zodat we van elkaar weten.

Ook zullen we van de havenvuist een wapen maken tegen allerlei maatregelen van bazen, directies en chefs. We zullen een psychologische oorlogsvoering tegen die heren starten, die heren die het een van onze collega's moeilijk maken.

We zullen ook inlichtingen geven over veiligheid, over betere arbeidsvoorzieningen in andere sectoren en wat we voor acties kunnen ondernemen.

Kortom een krant voor jou, havenarbeider. Maar dat kan alleen als iedereen ook meehelpt om alles wat hij weet door te geven aan de redactie of door zelf artikels te schrijven. Dat kan ook alleen als iedereen suggesties geeft hoe de krant moet veranderen of beter kan worden. Dat kan alleen als je ook meehelpt hem te verspreiden. Maak er wat van. Laat de havenvuist ons licht in de duisternis zijn.

André (links?) met hond.

DE REDAKTIE GEEFT
DEZE KAARTEN UIT
3 à f 1,-

HAVENTOPHIT !
M.E. PLAAT NOG
STEEDS TE KOOP
f 5.- PER STUK

KOOP DIE PLAAT !

BERTUS EN DE POSTERS

Oh, M.E., wat doe je nou ?
Kom op mensen, maak een vuist !

1.483.429.

05 MAART 1980

5 d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BCP.			Bijlage(n): 2
Afschr.:			BO: 174.916.
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft: Besloten vergadering van de Bedrijfsgroep Haven van de C.P. Rotterdam.

Op donderdag 14 februari 1980 is in het Partijcentrum aan de Mathenesserdijk te Rotterdam een besloten vergadering gehouden van de Bedrijfsgroep Haven van de CPN-Rotterdam. Aanvang 20.00 uur. De vergadering is aangezegd. Aanwezig zijn 12 personen onder wie:

Onder leiding van _____ vindt een uitvoerige gedachtenwisseling plaats over het financieel verslag van het Solidariteitscomité Rotterdamse Havenarbeiders. In deze discussie wordt betrokken het financieel verslag, zoals dat is samengesteld door _____. Voor wat betreft het financieel verslag van het Solidariteitscomité wordt geconcludeerd dat in feite voor de moeilijkheden tussen _____ en _____ geen enkele verantwoordelijkheid wordt aanvaard en van financiële kwesties die moeilijk liggen afstand wordt genomen. Voor wat betreft _____ blijft de zaak zoals is vastgesteld. Besloten wordt op de eerstvolgende vergadering van het Gezamenlijk Actiecomité spijkers met koppen te slaan en _____ voor het blok te zetten.

Door _____ zal een ontwerp-manifest worden samengesteld waarin bij voorbaat op de kwestie wordt ingegaan. Onmiddellijk na de vergadering van het G.A.K. zal het manifest in de haven worden verspreid, zodat de havenarbeiders weten hoe de vork in de steel zit. Ten aanzien van de activiteiten op het loonfront wordt besloten dat alles in het werk gesteld moet worden om de eisen zoals deze door de CAO-groepsraad van de Vervoersfederatie zijn vastgesteld binnen te halen.

Door _____ wordt opgemerkt dat aan het financiële conflict een einde gemaakt moet worden om te voorkomen dat _____ voor schut gezet wordt. Een bespreking met enkele vooraanstaande leden van de partij is wellicht gewenst.

Door _____ wordt opgemerkt dat, gelet op de uitspraak tegen de negen sleepbootstakers, een handtekeningenactie zal worden gevoerd.

VERVOLGBLAD Nr. 1

Bij ~~rapport~~/inf. rapport nr. 1

Bijgevoegd in fotocopie een financieel verslag van het Solidariteitscomité Rotterdamse Havenarbeiders, alsmede een handtekeninglijst met betrekking tot de sleepbootstakers.

Voor wat betreft de aanwezigheid van wordt opgemerkt dat er niet van moet worden uitgegaan dat betrokkene lid is van de C.P.N. Het "geouwehoer" over de financiën heeft hem er toe gebracht duidelijkheid te verkrijgen en heeft hem voor deze vergadering uitgenodigd om hem opheldering te verschaffen.

De vergadering wordt te 22.30 uur gesloten.

IX 1483.429.
Fin. verslag Sol. kom.
174.916.
Rotterdam, 8-2-1980

Aan de leden van het Gezamenlijk Aktiekomitee,

Naar aanleiding van de openbare publicatie van het financiële verslag van het gezamenlijk aktiekomitee, hebben diverse buurten, groepen en individuen in het land ons daarover vragen gesteld. Gezien het geweldige belang van de solidariteit zouden wij gaarne zien dat er over het een en ander opheldering komt. Wij betreuren deze publicatie ten zeerste, vooral daar wij nog enige aanmerkingen hebben.

Over de passages waar het verslag rept over de bijdrage van het solidariteitskomitee aan uw strijd kunnen wij niet helemaal tevreden zijn.

Immers het eindverslag van het sol. kom. laat een totaal aan inkomsten zien van f105.197,31. Bij de uitgaven van het sol. kom. zien we dat er f78.284,21 is afgedragen aan het gezam. aktiekom. Wij zien dus een verschil van f13450,96 waar u geen verklaring van geeft hetwelk wel door ons aan u is afgedragen.

De verdere opbouw van het eindverslag van het sol. kom. ziet er als volgt uit. Zie de eindbalans van het sol. kom. die u hier als bijlage ingesloten vindt.

Verder constateerd u dat er tijdens de staking nog een gironummer in omloop is geweest met de tenaamstelling van J. Stavinga. Op zich is dit juist. Maar het kan u toch niet zijn ontgaan dat in overleg en in aanwezigheid van George Klaassen, Flip Schults, Jim Stavinga en Koos van Weijmeren, dit gironummer tot stand is gebracht en daarmee het gezam. aktiekom. in zee is gegaan met het sol. kom.

Nog heden ten dage is de verleende goedkeuring daaraan het startsein voor het sol. kom. geweest dat de zaak in orde was bevonden en er dus in vertrouwen kon worden gewerkt.

Niets zou door het sol. kom. gepubliceerd worden zonder uitdrukkelijke toestemming van de stakingsleiding, waar het ging om de rotterdamse en landelijke bevolking te informeren in een periode dat zij alleen maar was aangewezen op de officiële pers, en we weten allemaal wat dat had te betekenen.

Wij vinden het op zijn zachts gezegd vreemd dat u aanmerkingen maakt op de controleerbaarheid van dat gironummer terwijl u dit voorbehoud niet maakt op de rest van de inkomsten en uitgaven van het sol. kom. We hebben al eerder in deze brief laten weten dat wij ons niet kunnen verenigen met de financiële verantwoording van uw kant, waar het de gelden van het sol. kom. betreft. Het sol. kom. had ten doel daadwerkelijk de staking in de Rotterdamse haven te ondersteunen en niets anders. Onze leus was "Steun de staking in de Rotterdamse haven", wanneer wij waar dan ook om gel vroegen.

Het geld zal dus ook daar terecht moeten komen. Voor de leden van het sol. kom. is het geld in het bezit van het gezamenlijk aktiekomitee, hoewel verdeeld over twee rekeningnummers. Dit lijkt ons verder een technische kwestie, waarvoor wij niet verantwoordelijk zijn.

/X

Konkluderend dan het volgende:

1 Er bevinden zich verschillen in de eindafrekeningen.
Dit dient opgehelderd en gecorrigeerd te worden.

2 Voor de leden van het sol.kom. is het in omloop gebrachte gironummer van J.Stavinga, een nummer wat mede onder verantwoordelijkheid van de stakingsleiding is tot stand gekomen, hetgeen betekend dat het saldo op dit nummer het bezit is van het gezamenlijk aktiekomitee en niet het bezit van het sol.kom.

3 Het voortbestaan van onduidelijkheden stellen aldiegene die in de staking keihard aan de solidariteit gewerkt hebben in een verkeerd daglicht en schaadt de solidariteit met de strijd in de Rotterdamse havens enorm.

Wij vinden dat dit hersteld dient te worden.

Daarom verzoeken wij u een en ander op de eerstvolgende komiteevergadering te bespreken en bovengenoemde punten op dezelfde wijze op te helderen en te corrigeren als met het financieel verslag gebeurd is, wat het gezamenlijk aktiekomitee naar buiten heeft gebracht.

Indien een en ander niet gebeurd zien wij ons in het belang van de solidariteit genoodzaakt daar zelf opheldering over te verschaffen.

Wij zien gaarne zo snel mogelijk uw antwoord tegemoet.

Namens 20 ex-leden van het solidariteits komitee.

corrispondentie adres: Theo van Straaten, Hendrik Sorchstraat 52b, R-dam

[Eindverslag Kascontrolekomissie.]

In de eerste plaats zal het een ieder duidelijk zijn, dat het niet de taak van deze kom. was hoe het geld besteed is wat aan het Gen. Aktiekon. gegeven is. Dit is een taak voor een controlekom. van het Gen. Aktiekon. Ook de manier waarop het geld is overgedragen en de problemen die daarmee gepaard gingen, valt buiten dit verslag.

Op 18 september werd de eerste tussentijdse controle uitgevoerd. De boeken werden toen door de kom. (J. de Kort, T.J. van Straaten en P.J. van de Ven) goedgekeurd. Ook de algemene vergadering is hiermee akkoord gegaan. Wel werd er kritiek geleverd dat het één en ander onduidelijk was. We hopen met deze kritiek in het verslag rekening gehouden te hebben.

Boekhoudkundig gezien is er op drie manieren geld binnengekomen, direct via de lijsten e.d. (kas-overzicht), stortingen op de giro van Mubeck en stortingen op de giro van J. Stavinga. We hebben drie overzichtjes gegeven te weten van de kas, de giro van P.L. en die van J.S. Vanuit de kas werden er steeds bedragen overgegeven aan het Gen. Aktiekon. Hiervoor werd dan steeds gebruik gemaakt van aanwezige kontanten, aangevuld met stortingen van de twee giros. Toch zijn er ook boekingen naar de andere kant, d.w.z. bijv. vanuit de kas naar de twee giros gemaakt, dit had verschillende oorzaken, vaak vanwege de relatie met het gen. aktiekon. zoals al gezegd vond de kascontrole het niet op haar terrein liggen hierop in te gaan.

Aan het eind van het verslag is er nog een periodiek overzicht gegeven, dit leek ons nuttig en grofweg te zien welk effect in geld uitgedrukt ons werk in de verschillende periodes had. Verder nog een lijst met organisaties die meegewerkt en/of geld gegeven hebben. Ook dit leek ons belangrijk om aan te geven dat de staking bij vele groepen solidariteit ondervond.

Dank U.

Giro-overzicht. J. Stavinga.

<u>Inkomsten.</u>		<u>Uitgaven.</u>	
Stortingen door derden.	f 42.059,44	Kasstortingen.	f 21.200,00
Gestort van Giro P. Lvb.	f 1.100,00	Onkosten.	f 3,05
	<u>f 43.159,44</u>		<u>f 21.203,05</u>
		Girosaldo	f 21.956,39
			<u>f 43.159,44</u>

Eindbalans.

<u>Inkomsten.</u>		<u>Uitgaven.</u>	
Girostort. P. Lvb.	f 3.811,50	Afgedr. Gen. A.	f 78.234,21
Steunlijsten etc.	f 59.326,37	Sol. kon.	f 3.050,00
Stort. giro J. Stav.	f 42.059,44	Onkosten.	f 3,05
	<u>f 105.197,31</u>		<u>f 81.337,26</u>
		Eindsaldo. (L)	f 23.860,05
			<u>f 105.197,31</u>

(1) Van dit bedrag is f 1673,18 voor het vrouwenkomitee, f 2.500,00 -
moet nog door het secretariaat terugbetaald worden.

Tijd-overzicht.

	<u>Ink. sol. kon.</u>	<u>Totaal.</u>
29/8- 4/9	2398.40	2398.40
5/9-11/9	21541.80	23940.20
12/9-18/9	17579.90	41520.10
19/9-22/9	24233.19	65753.29
23/9-30/10	39444.02	105197.31

Kas-overzicht.Inkomsten.

Steunlijsten.(1)	f 31.723,22
Kontant.(2)	f 27.368,37
Restant.(3)	f 234,78
Van Giro J.S.	f 21.200,00
Van Giro P.Lubeck.	f 2.584,50
	<hr/>
	f 83.110,87

Uitgaven.

Gem. Aktiekom.	f 78.284,21
Penm. Solkom.(4)	f 3.050,00
Gestort Giro J.S.	f 1.100,00
	<hr/>
	f 82.434,21
Kassaldo	f 676,66
	<hr/>
	f 83.110,87

(1) Dit bedrag is binnengekomen via onze gemeenschappelijke steunlijsten, en kon als zodanig gecontroleerd worden. Volgens de opgave van de penningst. van het Gem. Aktiekom. K. van Weymeren is er via lijsten van het sol. kon. aan deze f 1.359,79 afgedragen. Dit bedrag is in bovenstaand overzicht verwerkt zowel aan de inkomsten en de uitgaven kant.

(2) Dit bedrag is niet via lijsten binnengekomen maar in enveloppen met geld, op de demonstratie tegen het politie-optreden in de emmers gegooid etc.

(3) Soms was het bedrag dat op de lijst stond lager als het bedrag wat werkelijk afgeleverd werd. Dit verschil is onder de post restant geboekt.

(4) Van dit bedrag is f 500,00 gegeven aan het sol. kon. namens de O.V.B. f 2550,00 is voorgeschoten om verschillende activiteiten van het sol. kon. te financieren.

Giro-overzicht. P. Lübeck.Inkomsten.

Stortingen door derden.	f 3.811,50
Kasoverschrijving.	f 17.200,50
	<hr/>
	f 21.011,50

Uitgaven.

Kasstorting	f 18.684,50
Op Giro J.S.	f 1.100,00
	<hr/>
	f 19.784,50
Girosaldo	f 1.227,00
	<hr/>
	f 21.011,50

Ondernemingsraad: Smit Internationale Havensleepdienst B.V.

voorz.: C.A. van der Zanden, Geertruidenbergstraat 119, Rotterdam. Tel: 010 - 811454.

secr.: G. Hol, Mathijssenstraat 18, Bergen op Zoom. Tel: 01640 - 52340.

AAN HET GERECHTSHOF te DEN HAAG.

Ondergetekenden, verzoeken u de vonnissen, uitgesproken door de Rotterdamse rechtbank tegen de sleepbootbemanningen, d.d. 12-2-1980, nietig te verklaren.

Wij vinden deze vonnissen een onaanvaardbare inmenging in een arbeidsconflict en een aantasting van het stakingsrecht.

Bovendien is het in tegenspraak met de inhoud van de overeenkomst tussen personeel, directie en de gemeente Rotterdam, waarop de staking indertijd is beëindigd.

De hoofddirectie van Smit-Internationale N.V. heeft erkend, dat beleidsfouten van haar kant mede aanleiding waren voor de staking en bovendien hebben het Gemeentebestuur van Rotterdam, de ondernemingsraden van S.I.H.b.v. en Smit-Vos b.v., een groot aantal juristen en een aanzienlijk deel van de Tweede Kamer zich uitgesproken tegen strafrechtelijke vervolging. Evenals de commissie van goede diensten.

Afschriften van deze petitie zullen worden gestuurd aan:

De minister van Justitie, de leden van de Tweede Kamer, de directie van Smit-Internationale en de vakbeweging.

NAAM	HANDTEKENING

Verlag van de vergadering van het gezamenlijk aktiekomité, d.d. 20 januari 1980

Plaats: klupzaal Engels
aanwezig: 31 personen

Bijl Bo. 174.999

Flip Schults heet iedereen welkom. Flip vraagt aan Goof Huyskens om tijdens de afwezigheid van G. Klaasen op te treden als waarnemend voorzitter.
Iedereen akkoord.

Goof neemt het woord en vertelt, dat het met George beter gaat. Iedereen kan een kaartje sturen (Clara-ziekenhuis, 10e etage) Indien je hen wilt bezoeken, moet er even met z'n vrouw kontakt opgenomen worden.

Voegt verzoekt om uitleg afwezigheid Jim Stavinga.

Goof stelt het enige agendapunt, nl. looningreep en eisenpakket CAO-groepsraad aan de orde.

Flip Schults legt uit, dat deze vergadering op zondag belegd is, zodat iedereen aanwezig kan zijn.

De aangenomen CAO-groepsraadeisen zijn:

- a. herstruktuering van de lonen
- b. 2% van Kok
- c. toeslag voor vuil, zwaar en onaangenaam werk
- d. nivo-verhoging van laagstbetaalde havenwerker
- e. 61 jaar VUT
- f. 25 dagen vakantie + 25x10 uur vergoeding.

De motie voor herstel van de ongeschoonde prijsindexering heeft het niet gehaald. Het groepsraadbestuur dreigde als vanouds met het argument, dat de onderhandelaars landelijk niet aan de tafel gaan zitten.

Motie: 38 tegen; 25 voor en 9 onthoudingen.

Tevens werd door groepsraadsleden, aktief in komit , aangedrongen op vertaling van eisen b t/m d in f 20,-. Werd afgewezen.

Afgesproken werd, dat op 24 januari naar de werkgevers gegaan zou worden; weliswaar hebben de onderhandelaars geen kans meer om te marchanderen met dit eisenpakket. Ze mogen niet zelfstandig knippen. Eerst terug naar de CAO-groepsraad.

Daarnaast werden we dezelfde dag gekonfronteerd met een looningreep. Kok reageert zg. wel furieus, maar wil pas in februari, maart demonstreren. We zijn in 1979 niet voor niets 4 weken aan de bak geweest. Loononderhandelingen moeten plaatsvinden
Huidige CAO-eisenpakket is onder druk van ons doorgezet, aldus Flip.

Verschillen in eisen aktiekomité en CAO-groepsraad:

- a. herstel prijscompensatie (niet gehaald)
- b. geen vertaling b t/m d in f 20,- looneis
- c. VUT op 61 jaar ipv 60 jaar.

Flip vertelt nog, dat er ook twee extra CB-vergaderingen zijn geweest om eisenpakket te verminderen. CB heeft dit uiteindelijk geweigerd.

T.a.v. looningreep stelt Flip voet aktie te ondernemen. Hiervoor doet hij 4 voorstellen ter beoordeling aan de vergadering:

- a. demonstreren ja of nee
- b. demonstreren op de weg
- c. demonstreren in de zaal
- d. demonstreren met andere groeperingen, zodat het een nog massaler protest wordt.

Goof vult Flip aan, door de exacte prioriteitenlijst van de CAO-groepsraad op te noemen.

- CAO afsluiten voor 1 januari
- handhaving prijscompensatie systeem
- 18 jarige - gelijk loon
- VUT 61 jaar
- toeslag vuil etc. werk
- nivoverhoging laagstbetaalde havenwerker
- 58 jaar -- oude mannendagen (nu op 60)

- op 55 jaar uit ploegendienst
- 25 dagen vakantie + 25x10 uur toeslag
- 1 mei = kort verzuimdag
- arbeidstijdverkortung in vrije dagen
- herstructurering van de lonen (+ maandloon)
- vrijkomende arbeidsplaatsen opvullen
- faciliteiten voor adm. werk: eigen ruimte
vrije tijd bestuurders
rechtsbescherming (=geschrap)
- 15 min. mopperruimte.

Berekening van de bond tav.

A. cyclus

laagstbetaalden 4% verhoging
hoogstbetaalden 1½% verhoging
in centen

Over het algemeen was er geen ontevredenheid over deze lijst, aldus Goof.

Diskussie:

Paul Donker heeft geen commentaar op de CAO-groepsraad; wel twijfels over de onderhandelaars. Pleit ook voor actie tegen looningreep. Immers bij geen actie, zal de zgn loonpauze langer dan 2 maanden duren. Naast demonstreren, ook in de haven zelf, b.v. 1 taak plat gaan. Voorbereidende pamfletten. Daarna bekijken of andere groeperingen mee willen doen. De looningreep is bedoeld om al onze eisen te reduceren. Paul pleit voor grote vergadering (nieuw bloed), daarna 1 taak plat.

v.d. Horst. Verschillen in lonen van b.v. volwaardig stuur en wagenrijder/kontroleur, zijn veel te groot. De stuur moet, volgens Bertus, genivelleerd worden, komt actie ten goede. Werkgevers proberen via verschillen verdeeldheid te houden.

N.a.v. een vraag van v.d. Horst antwoordt Goof, dat Ros en Karter (bezoldigden) elke bondsvergadering ter orientatie moegen bezoeken.

N.a.v. een vraag van v.d. Horst antwoordt Flip, dat de stemverhouding voor vertaling naar f 20,- eis negatief zou uitvallen.

Hierop pleit v.d. Horst voor het notuleren van naam en toenaam bij stemverhouding. Dit ter controle van de achterban.

V.d. Horst pleit voor demonstratie op 29 januari (sleperszaak); nachtploegen kunnen er heen; daarnaast actie voeren tegen de looningreep door koffie te drinken in de kantine. Werkgevers zijn bang voor onrust in de bedrijven ivm hun opdrachtgevers. Tot slot steit Bertus, dat er geen wisselgeld in het eisenpakket van de bond zit in tegenstelling tot het gezamenlijk aktiekomité.

v.d. Zanden pleit ervoor, dat we ons aan de agenda houden en niet teveel ingaan op de interne FNV problematiek.

Piepers vraagt zich af, hoe de vakbeweging mee kan doen aan verdeeldzaaijerij door de havenwerker moreel op te trekken? Piepers is tegen een maandloon; immers dan kan de werkgever nog langer rente vangen, of krijgen we dan ook een 13e maand. Wil ook graag dat de stemverhouding bekend gemaakt wordt. Wat doen we met de slepers?

Beijne sluit zich aan bij Donker. We moeten in de kantine de zaak tot leven brengen, ook voor de 29e. Vele aanwezigen zal slachtoffers tegengaan. Pleit voor grote vergadering op 29 januari. Demonstreren en door taak plat voorbeeld geven. Misschien tot algemene staking. Steunt de openlijke stemverhouding; zegt, dat je ook op je bedrijf de CAO-groepsraadsleden moet aanspreken.

Verweymeren bedankt iedereen voor de belangstelling toen hij in het ziekenhuis lag. Staking was een grote klap. De loonstop is teken van zwakte. De werkgevers en de bonden willen een centraal akkoord afsluiten; is getorpedeerd door o.a. de 200 handtekeningen kaders. Albeda wil via de loonpauze toch weer achter de schermen tot een akkoord komen. Verzet organiseren; vorig jaar zijn we ook met bijeenkomsten begonnen die niet groot waren, maar wel belangrijk om tot een staking te komen. Pleit voor demonstratie met jongens uit chemie, bouw etc. Daarna verdere actie in de bedrijven.

Peet Quaak stelt, dat 95% niet aktiebereid is. Keurt handelswijze van van Eldik en Joep Nieuwkerk (maffers) af. v. Eldik wil ons allemaal in de volcontinu hebben al sinds 1967. Pleit ook voor openlijke stemverhouding. Aktie tegen looninggreep en slepers op 29 januari.

André Colpaart zegt, dat akties niet op zaterdag moeten plaatsvinden (ivm klos).

Voogt pleit voor optreden in kantines. Algemeen vergadering beleggen om de zaak warm te maken. De processen zullen als testcase dienen. Doen we niks als protest, dan zullen ongetwijfeld meer slachtoffers gepakt worden. Positief tav CAO-groepsraad, is niet volledig eisenpakket aktiekomité. Houden we aan vast. Tav herstel prijscompensatie en 60 jaar VUT pleit Voogt ervoor, dat we de druk op de ketel houden. In kantines oproepen tot beperkte akties; arbeiders beslissen zelf. Vòòr 29 jan. een vergadering beleggen. Pleit ervoor dat slepers mee de kantine ingaan.

Tav Jim zegt Voogt, dat deze vergadering zonder overleg aktieleiding is uitgeschreven; beter overleg nodig.

v.d. Zanden legt de gehele kwestie van de slepers uit. Aandacht in de haven is dringend nodig. Bijle sleepdienst loopt een petitie voor de officier van Justitie over verdere vervolging. Alles wordt in het werk gesteld om deze rechtzaak tegen te gaan. De werkwilligen en de direktie van Smit hebben de aanklacht ingetrokken. Toch wil het Ministerie van Justitie de rechtzaak doorzetten, ook ondanks protest van beide advocaten.

Er wordt opgeroepen om aanwezig te zijn. Jongens moeten zelf beslissen of ze staken. Cot zegt, dat er doelbewust op 29 jan. gekoerst wordt, in overleg met ondernemers. Immers Jan hebben de zwakste wachten (maffers) dagdienst. Solidariteit dringend nodig.

Tav de CAO hebben de slepers één vergadering verlangd. Zelfs de direktie wilde hun medewerking verlenen; Ger Ros en Sannes zijn er op tegen. Eisen van slepers zijn gedeeltelijk hetzelfde. Ook de f 28,50 moet in vast loon verwerkt worden. Volgens Ger Ros kan die 28,50 alleen als toeslag.

Cor vertelde nog eens, hoe de vorige staking is begonnen. Ook schoorvoetend. Gevolgen waren wel denderend. Cor pleit voor een oproep aan alle arbeiders tot daadwerkelijk verzet; demonstratief gebeuren en demonstratie voor alle sectoren.

Zwakke vraagt of de 4 vertegenwoordigers van de slepers alle sleepdiensten vertegenwoordigen. Cor legt uit, dat de grootste Smit Vos en Smit Internationale, vertegenwoordigt zijn. De kleine sleepdiensten, als Mars, Eerland en van Ommeren betekenen nauwelijks iets,

Piepers stelt, dat Ger Ros tegen f 28,50 in vast loon is, omdat het anders bij het stukgoed ook moet.

Donker pleit nogmaals voor korte akties in de bedrijven zelf.

v.d. Horst: iedereen is er van overtuigd, dat we aktie moeten voeren. Wederom stelt hij als beginaktie het koffiedrinken in de kantine aan de orde. Tav de 29e pleit hij en de sleperszaak en de looninggreep. Uitspraak tav notuleren stemgedrag en van Eldik wil naar de volcontinu.

Flip Schults gaat in op de gevoerde discussies. Het is duidelijk, dat iedereen iets wil doen tegen de looninggreep.

Voorstel: demonstratieve vergadering en eventueel demonstratie. Vanuit die vergadering akties in de bedrijven doorzetten, bv bij Kroonvlag worden veel langzaam aan akties gehouden, of uurtje blijven zitten na de schaft.

Ook vanuit die vergadering andere sectoren oproepen tot massaal verzet te komen.

Tav de vraag waarom Jim Stavinga niet aanwezig is antwoordt Flip, dat Jim hem niet gezegd heeft waar hij heen is.

Afgesproken was, dat er snel na de CAO-groepsraadvergadering een aktiekomitévergadering belegd moest worden en de aktuele situatie dwong mij, aldus Flip, tav looninggreep die op dezelfde dag plaatsvond, snel te reageren. Hij zit of in Hamburg of in Gotenburg. In het telefoongesprek verweet Jim mij een machtsgreep op deze vergadering. We staan voor havenwerkers; ik breng geen twee-lijnen politiek in, we maken het hier uit. Ik hoop dat het een persoonlijk verwijt was en meer niet, aldus Flip.

Wel stelde Flip, dat de zaak van de sleepers en de lootingreep niet op één hoop gesjoeld moeten worden. Twee aparte zaken, twee aparte manifesten.

Flip stelde ook nog voor, dat er voor ieder aktiekomitélid een memo meegestuurd wordt met de notulen, waarin cijfertjes en argumenten nog eens op een rijtje gezet worden.

Tav eisenpakket CAO-groepsraad vult Flip nog aan, dat de eis voor een 35-unige werkweek is afgestemd. De SHB-leden, vertegenwoordigd in de CAO-groepsraad hebben zich onthouden van stemmen tav prioriteitenlijst.

Natuurlijk wordt er vastgehouden aan de eisen van het aktiekomité en de eisen gesteld op de ledenvergadering, aldus Goof nav Bertus v.d. Horst.

Besloten wordt zaterdagochtend een havenvergadering te houden om verdere akties te bespreken.

Bertus v.d. Horst (zaterdag afwezig) eist, dat een ieder die voor zaterdag gestemd heeft, zich verantwoordt of hij ook aanwezig is.

Schults, Piepers, Hoogendoorn, Beijn, Zwakke, Wagenveld, Corbeau, Boot, Maas, Mathijsen, Meyer, Everdingen, Toussaint, Donker, Voogt, Huyskens, (16) + Borseelaar, Verver, v.d. Zanden, Verweymeren zijn aanwezig, maar weigeren aan deze vastlegging mee te doen.

In ieder geval al meer aanwezigen, dan voorstemmers op zaterdag.

Sluiting door Goof Huyskens.

Anneke Overvoorde
Jan van Nispen.

1.486.477

da 31 MARCH 1980

CO

b. — d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BCP - BOP.			Bijlage(n):
Afschr.:			BO: 175.479.
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		3	

Betreft:

Première van "de vuist van '79" te Rotterdam
op 22.3.1980.

Op 22 maart 1980 organiseerde de G.M.L. een filmpremière van de film "De vuist van '79", waarin de ontwikkelingen tijdens de stakingen in 1979 worden getoond.

De vertoning vond plaats te Rotterdam, , in de Larenkamp, De Slinge. Er werden ook dia's getoond.

In de zaal bevonden zich ongeveer 400 personen.

Waargenomen werden 8 vertegenwoordigers van een M.L.-beweging uit Hamburg en 3 vertegenwoordigers van de Belgische m.l.beweging.

Het woord werd o.m. gevoerd door _____ en

_____ hield een fel betoog , waarin hij het optreden van de mobiele eenheid hekeld.

De bijeenkomst had een rustig verloop.

De opzet is dat de film begin april 1980 in Amsterdam zal worden vertoond.

ACD 1.486.531.

datum 31 MARCH 1980

CO

b. — d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BCP.			Bijlage(n):
Afschr.:			BO: 175.442.
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft: Stakingsacties te Rotterdam.

Na de massale demonstratie van de "erkende vakorganisaties" op 4 maart 1980 op de Coolsingel te Rotterdam, worden als aanloop naar donderdag 20 maart 1980 door de Industriebond en de Voedingsbond FNV bij diverse bedrijven zogenaamde estafette-stakingen gehouden.

- 5 maart 1980 : Staking van 48 uur bij de Rotterdamse Droogdok Maatschappij;
- 10 maart 1980 : Staking van 3x24 uur bij Wilton Fijenoord te Schiedam;
- 13 maart 1980 : Staking bij machinefabriek en scheepsreparatiebedrijf D. v/d Wetering B.V., gevestigd Bunschootenweg 134 te Rotterdam. Industriebond;
Staking bij Gilda Drop- en Suikerwerkfabrieken B.V. - Voedingsbond;
- 14 maart 1980 : Staking D. v/d Wetering B.V.
Staking bij Gilda. In de loop van de dag wordt door de stakers het kantoor van de loontech-nische dienst te Rotterdam gedurende enige uren bezet. Moeilijkheden doen zich hierbij niet voor;
- 17 maart 1980 : De stakers bij Gilda zetten hun actie nog één dag door. Zij vertrekken naar Utrecht voor het bijwonen van een FNV-manifestatie.
Staking bij V.D. BERGH en JURGENS B.V.
Bij VAN NELLE-LASSIE B.V. te Rotterdam vindt een demonstratie plaats van werkwilligen. Het be-treft hier personeel van de verkoop buitendienst
- 18 maart 1980 : Staking bij V.D. BERGH en JURGENS B.V.
- 19 maart 1980 : Staking bij NIEHUIS en V.D. BERG's scheepsrepara-tiebedrijf N.V. voor 2x24 uur.
Staking bij VAN NELLE-LASSIE B.V. Gezamenlijke actie van de Industriebond en de Voedingsbond FNV.

De stakingsacties verlopen zonder moeilijkheden voor wat betreft de openbare orde. De meeste aandacht wordt opgeëist door VAN NELLE-LASSIE B.V.

Op maandag 17 maart 1980 wordt door de leden van de Indus-triebond/Voedingsbond besloten een 48-uurs staking te houden. Aanvankelijk is de staking gepland voor donderdag 20 en vrijdag 21 maart 1980.

Een demonstratie van "werkwilligen" is voor de leiding van de bonden mede aanleiding de staking met 24 uur te vervroe-gen, hetgeen voor de directie van het bedrijf als een complete verrassing komt. Moeilijkheden tussen stakers en werkwilligen doen zich die dag dan ook niet voor.

Op woensdag 19 maart 1980 dient voor de president van de Rotterdamse rechtbank het kort geding dat door de directie van VAN NELLE-LASSIE B.V. tegen de bonden is aangespannen. De volledige afsluiting van het bedrijf en de onrechtmatigheid van de staking staan hierbij centraal.

Op donderdagmorgen 20 maart 1980 worden de bonden door de president in het gelijk gesteld. De actie wordt beëindigd op vrijdagmorgen 06.00 uur.

Op donderdag 20 maart 1980, de actiedag van de FNV in Amsterdam, ligt het openbaar vervoer, met uitzondering van de Nederlandse Spoorwegen, volledig stil. Bij een groot aantal bedrijven wordt volledig gestaakt, bij andere bedrijven komt de productie stil te liggen. De leiding van de Industriebond acht de actie in het Rijnmondgebied volledig geslaagd.

Voor wat betreft de activiteiten van de Vervoersfederatie FNV wordt opgemerkt dat tevoren vast heeft gestaan dat de havenarbeiders en de sleepbootbemanningen voor Wim Kok niet aan de bak zouden gaan. Individueel is mondjesmaat aan de actie in Amsterdam deelgenomen.

Afgewacht moet worden in hoeverre men bereid is aan de sluimerende stakingsacties van de Vervoersbond tegemoet te komen. Nogmaals wordt er in dit verband op gewezen dat het Gezamenlijk Aktie Komitee (Rotterdamse havenarbeiders) volledig uit elkaar ligt. De initiatieven voor eventuele stakingsacties lijken voortsnog dan ook bij de Vervoersfederatie te liggen.

3X

ACD 1487891

datum 15 APR. 1980

CO

b. 4 d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BCP.			Bijlage(n): div.
Afschr.:			BO: 175.69a
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft: Cineclub.

Op zaterdag 22 maart 1980 is in de grote zaal van wijkgebouw de Larenkamp aan de Slinge 303 te Rotterdam, door Cineclub Vrijheidsfilms onder de titel "De Vuist van '79" een programma over de havenstaking gepresenteerd. Aanvang 20.00 uur.

Het programma is aangekondigd door middel van het verspreiden van manifesten in de Rotterdamse haven (exemplaar bijgevoegd), publikaties in plaatselijke dagbladen en door het aanplakken van biljetten (exemplaar bijgevoegd). Toegang wordt verkregen door het kopen van een toegangkaart à f.5,- (exemplaar bijgevoegd).

Aanwezig zijn ongeveer 350 personen waaronder een groot aantal havenarbeiders, leden en sympathisanten van diverse politieke groeperingen en leden van de havenvrouwengroep.

In de zaal zijn leatuur-stands ingericht van de KAO m.l., de GML en Cineclub, waar onder andere het orgaan "Februari" te koop wordt aangeboden.

De bijeenkomst wordt geopend door van de Havenvrouwengroep. Na een inleidend praatje van wordt de film "De Borinage" vertoond. Hierna volgt een optreden van "Bertus en de posters" , waarna gedurende een half uur wordt gepauzeerd.

In de pauze wordt door de aanwezigen onderling gediscussieerd over de havenstaking en vindt de aangeboden leatuur gretig aftrek.

Na de pauze vertoont een diaserie, gemaakt tijdens de haven- en sleepbootstaking in 1979, onder de titel "De Vuist van 1979".

Opvallend is dat naast de bekende beelden, uitspraken worden gedaan en beeltenissen worden vertoond van Lenin e.d., waarmee de serie een sterk politiek karakter krijgt.

Vervolgens wordt door ingegaan op het artikel in Het Vrije Volk, waarin hij beschuldigd wordt van financiële manipulaties. Spreker zegt dat dergelijke roddelpraat niet moet worden geloofd. Op één en ander zal worden gereageerd door een manifest dat op zeer korte termijn in de haven zal worden verspreid.

Voor wat betreft de Havenvuist wordt opgemerkt dat per bedrijf twee correspondenten worden gezocht om hieraan medewerking te verlenen.

 spoort de aanwezige jonge arbeiders en progressieve vrouwen aan om in hun organisaties na te denken en te discussiëren over het optreden tegen de Mobiele Eenheid.

VERVOLGBLAD Nr. 1

Bij ~~rapport~~/inf. rapport nr. 1

Na een collecte voor de financiële moeilijkheden waarin Cineclub verkeert, wordt door
, onder dankzegging aan , de bijeenkomst gesloten.
De collecte levert een bedrag op van f.200,=.

het andere nieuws uit een hete herfst ...

" DE VUIST VAN '79 "
 =====

Sinds het uitbreken van de havenstaking was Cineclub
 Vrijheidsfilms aan het aktiefrent te vinden. Dag en nacht
 werden er opnamen gemaakt.
 Uit 40 uur geluid, 1500 dia's werd een programma samengesteld
 wat U niet licht zult vergeten.

In 'De Vuist van '79':

- stukje geschiedenis van de klassestrijd in Europa, Nederland
 en Rotterdam.
 - hoe gaat het toe tijdens staken ? Dweilen en posten.
 - Matigen ? Wie hebben daar profijt van ? Komen er arbeids-
 plaatsen bij ?
 - het werk in de haven - het zijn de havenarbeiders die Rotterdam
 tot de eerste wereldhaven hebben gemaakt.
 - de pers. Deze probeerde de staking in de grond te schrijven.
 Een voortdurende verspreiding van leugens over geweldadige
 intimidatie, de hoeveelheid werkwilligen.
 - het politie-optreden. Van het voortdurend surveilleren in
 de haven tot het treffen op de Heyplaat en de daarop volgende
 arrestaties.
 - de praatjes van de bazen.
 - de pogingen van de vakbondstop om de staking te breken.
 - het pleidooi voor een vakbondsoppositie
 - breed solidariteitskomité waarin ook de vrouwen van de
 havenarbeiders waren vertegenwoordigd.
 - de landelijke solidariteit
 - felle diskussies
- en veel Rotterdamse humor en muziek !
 Het programma laat vooral zien wat de havenarbeiders en
 zélf van vinden.

EXTRA: de film 'BORINAGE', een klassieke film over de
 strijd van de Belgische mijnwerkers

en in het voorprogramma

Optreden van 'BERTUS EN DE POSTERS'!

PREMIÈRE

**Produktie Cineclub Vrijheidsfilms
i.s.m. Groep vrouwen van havenarbeiders
en havenarbeiders**

**DE VUIST VAN
'79**

met in het
voorprogramma
optredens van
ROTTUS en DE POSTERS

PROGRAMMA OVER DE HAVENSTAKING

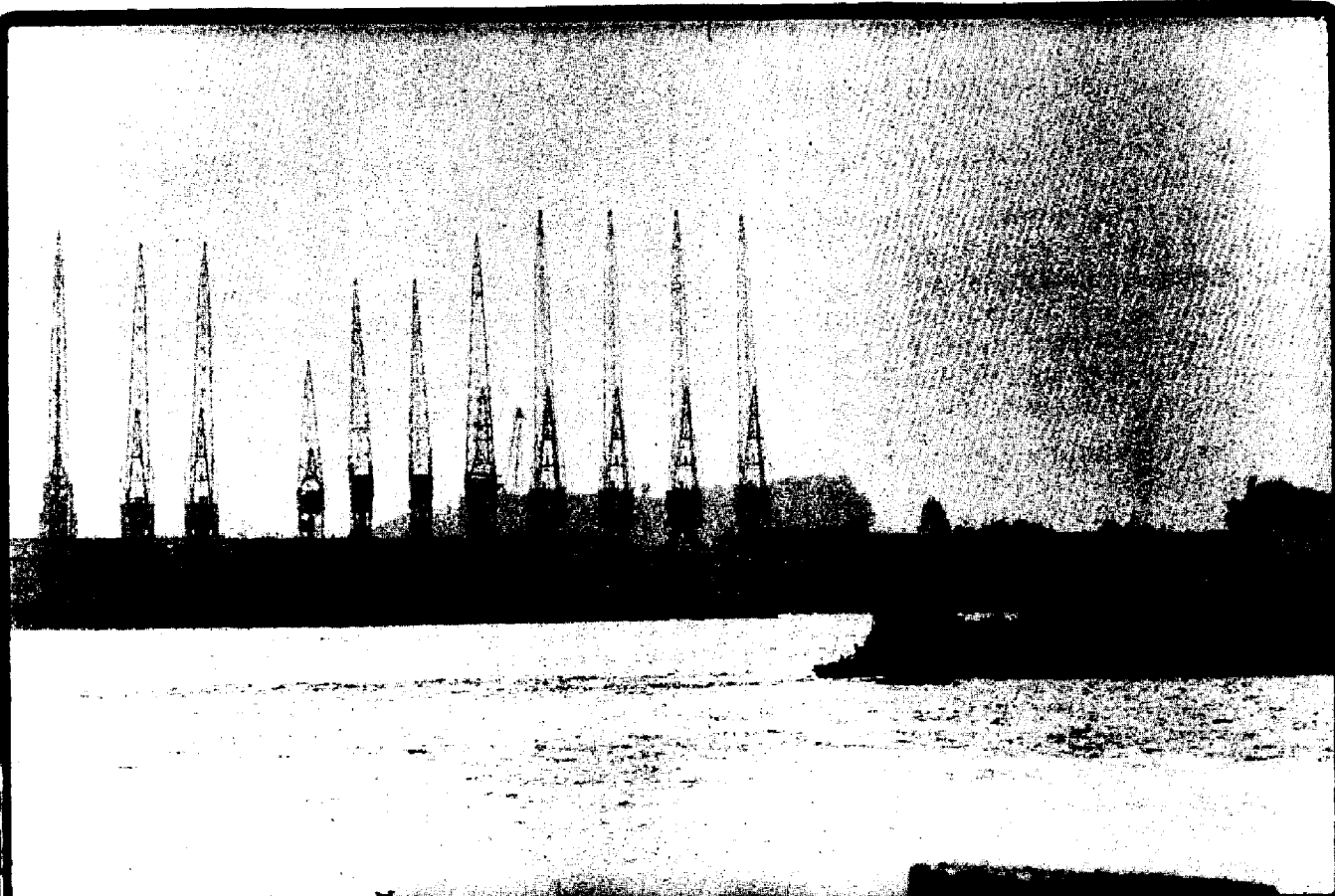
datum: zaterdag 22 maart 1980

tijd: 20.00 uur

plaats: Larenkamp, de Slinge 303, Rotterdam VANAF ZUIDPLEIN BUS 70

organisatie: Cineclub Vrijheidsfilms

EXTRA: Rorinage, klassieke film over de strijd van Belgische mijnwerkers

HET ANDERE NIEUWS UIT EEN HETE HERFST

Sinds het uitbreken van de havenstaking was Cineclub Vrijheidsfilms aan het aktiefrent te vinden. Dag en nacht werden er opnamen gemaakt. Het resultaat is een indrukwekkend programma geworden, samengesteld uit geluid, dia's en film. Wie er niet bij was kan zich alsnog een beeld vormen van de strijd zoals die in Rotterdam werd geleverd.

De programma-makers konden bij de samenstelling een keus maken uit een ruim aanbod van materiaal: 40 uur geluidsbanden, 8 uur 16 mm. film, 1000 dia's en nog veel meer aanvullend fotomateriaal. Uiteindelijk lukte het, na een moeizame selectie en vooral veel geduld, er een spannend geheel van te maken: 'De Vuist Van '79'.

Een film is het niet geworden, een lezing met lichtbeelden evenmin. Muziek, dia's, interviews, discussies - in flitsend tempo op verschillende manieren glijden de gebeurtenissen uit de 'hete

herfst' van 1979 in drie kwartier voorbij.

Er is door nogal wat mensen meegewerkt. Door havenarbeiders zelf natuurlijk, soms hele families, door vrouwen van havenarbeiders, door de leden van het Solidariteitskomité, door cameramensen, fotografen en geluidstechnici en door allerlei adviseurs zoals bijvoorbeeld Kees Rijken.

Het programma laat vooral zien en horen wat de havenarbeiders er

zèlf van vinden. Het was nodig, dat dit eens uitvoerig werd vastgelegd, want de berichtgeving over de staking was - zoals we dat van berichtgeving in de grote dagbladen gewend zijn - meer dan schandelijk. Het programma heeft dus documentaire waarde, het geeft historische beelden weer van belangrijke momenten uit de allereerste geschiedenis. Daarnaast inspireert 'De Vuist van '79' iedereen die zich in ons land inzet voor een betere maatschappij: tegen reactie, racisme en fascisme; vóór vooruitgang, eenheid en democratie.

Bij de vertoning van dit programma zullen vaak mensen mee komen, die met hun neus boven op de gebeurtenissen hebben gestaan of er zelf aan deelnamen: havenarbeiders, vrouwen van havenarbeiders en natuurlijk ook Cineclub Vrijheidsfilms. Zij willen met een praatje en deelname aan de discussie 'De Vuist van '79' van kommentaar, voorzien.

DE VUIST VAN '79

EEN NIEUW PROGRAMMA VAN CINECLUB VRIJHEIDSFILMS

DE VUIST VAN '79

een nieuwe audio-visuele produktie van Cineclub Vrijheidsfilms.

Vanaf 1 mei gaat deze nieuwe produktie over de Rotterdamse havenstaking in distributie.

De landelijke première vindt plaats in Rotterdam op 22 maart.

(zie bijgaande uitnodiging).

Al degenen die later het programma *DE VUIST VAN '79* willen gaan vertonen op school, in het vormingscentrum, universiteit, club- of buurthuis, raden we aan om naar deze première te komen.

Als extra attractie treedt de muziekgroep op van *Bertus en de posters* die tijdens de havenstaking in de hitte van de strijd is ontstaan.

Het audio-visuele programma *DE VUIST VAN 79* bevat onder meer de volgende onderwerpen:

- stukje geschiedenis van de klassenstrijd in Europa, in Nederland en Rotterdam
 - hoe gaat het toe tijdens het staken? Dweilen en posten!
 - Matigen? Wie hebben daar profijt van? Komen er arbeidsplaatsen bij?
 - De pers. Deze probeerde de staking de grond in te schrijven. Een voortdurende hetzeverspreiding van leugens over gewelddadige intimidatie, de hoeveelheid werkwilligen enz.
 - het politieoptreden. Van het voortdurend surveilleren in de haven tot het treffen op de Heyplaat en de daaropvolgende arrestaties.
 - de praatjes van de bazen
 - de pogingen van de vakbondstop om de staking te breken
 - een pleidooi voor een vakbondsoppositie
 - breed solidariteitskomité waarin ook de vrouwen van de havenarbeiders waren vertegenwoordigd.
 - de landelijke solidariteit
 - felle discussies
- en veel Rotterdamse humor en muziek !

Het programma *DE VUIST VAN '79* bestaat uit een zeer gevarieerde serie dia's met een geluidsband die synchroon worden afgedraaid.

Door gebruik van veel 'direkt' geluid, opgenomen tijdens de staking in Rotterdam, is het programma erg boeiend en afwisselend.

- * Het programma wordt begeleid door leden van het Initiatiefkomité tegen reaktie, racisme en fascisme die het programma inleiden, vragen kunnen beantwoorden en de technische presentatie verzorgen.
- * Voor de vertoning van het programma is speciale apparatuur nodig. Deze apparatuur wordt meegebracht, daar hoeft u zelf niet voor te zorgen. Een donkere ruimte en een witte muur of doek is voldoende.
- * De duur van het programma is 50 minuten
Het is mogelijk om vooraf de film 'Borinage' te vertonen; deze uitstekende korte film van Joris Ivens geeft een beeld van de crisistijd voor de 2e Wereldoorlog, de overproduktie, de armoede en werkloosheid van met name de mijnwerkers. Deze film duurt 20 minuten en kost f 50,-.
- * De kosten voor een vertoning, inclusief de apparatuur zijn f 200,- excl. de reiskosten van 2 personen. Daar komt geen btw. bij.
Voor actiegroepen of instellingen met een laag budget rekenen we f 100,- excl. reiskosten voor 2 personen.
- * Het programma is geproduceerd en wordt gedistribueerd door Cineclub Vrijheidsfilms. Het programma kunt u telefonisch bestellen: 020-250045 of 250057, of schriftelijk: postbus 1626, 1000BP Amsterdam.

WE NODIGEN HIERBIJ IEDEREEN VAN HARTE UIT OM TE KOMEN KIJKEN NAAR DE EERSTE VOORSTELLING VAN 'DE VUIST VAN '79' OP ZATERDAG 22 MAART IN ROTTERDAM!

AKTIE-NIEUWS

UITGAVE VAN HET GEZAMENLIJK AKTIECOMITE VAN ROTTERDAMSE HAVENARBEIDERS

Correspondentieadressen:

Ph. Schults, Patrimonium'shof 9b, Rotterdam, tel. 010-847365

C. v.d. Zanden, Melissantstraat 154, Rotterdam, tel. 010-811454

IN DE BEDRIJVEN ZAL DE STRIJD GEWONNEN MOETEN WORDEN

Op donderdag 20 maart jl. beleefde ons land een nieuw hoogtepunt in de strijd tegen de crisispolitiek van de regering en de ondernemers. Nog nooit eerder vond in ons land zo'n grote stakingsdag plaats. Op de DAM in Amsterdam vond de grootste na-oorlogse manifestatie voor loon en werk plaats.

regering van Agt/Wiegel wil met een autoritaire loonmaatregel de matiging dwingend aan de arbeiders opleggen. Zij gebruikt hiervoor als alibi een rechtse meerderheid in de Tweede Kamer.

Maar één ding staat vast, deze crisispolitiek is bankroet en onuitvoerbaar! Tegen een massale beweging van de arbeiders, zoals die nu aan de orde is, kan geen loondiktaat worden uitgevoerd.

De praktijk laat dat al zien; in Sluiskil ontvangen de arbeiders van de Nederlandse Stikstofmaatschappij dit jaar een extra uitkering van 560 gulden netto.

De ondernemers kunnen gedwongen worden, de loonmaatregel te ontduiken en te betalen.

Er is dan ook met de massale acties in ons land tegen het loondiktaat van de regering geen eindpunt bereikt. Maar het is juist een aanzet voor de actie om de CAO-eisen ingewilligd te krijgen.

Ons land is in actie, een actie die is begonnen met de staking in de Rotterdamse haven vorig jaar.

Aktie zal opnieuw nodig zijn om de eisen ingewilligd te krijgen. De prijzen, tarieven en belastingen vliegen omhoog en de regering en ondernemers willen de lonen aan banden leggen.

Nog erger: vanaf 30.000 gulden bruto per jaar moeten we inleveren. Ook den Uyl en Kok staan op dit standpunt !

Om onze CAO-eisen binnen te halen, is het opnieuw nodig de grootst mogelijke eenheid onder de arbeiders in de Rotterdamse haven te smeden.

Daarmee kunnen we resultaten binnen halen, dat is vorig jaar bewezen ! Publikaties zoals die de laatste dagen in het Vrije Volk verschenen zijn, zijn dan ook niet in het belang van de havenarbeiders.

Diegenen, die zich hiervoor lenen, spelen juist diegenen in de kaart, die niet voor onze eisen op willen treden. In feite worden hiermee hand- en spandiensten verleend aan rechtse vakbondsbestuurders en ondernemers, terwijl de eenheid van de arbeiders juist nu broodnodig is.

Wij vinden dan ook, dat er voor dit comité maar één taak is, de gestelde eisen binnen halen.

Opnieuw zal de eenheid van de arbeiders in de Rotterdamse haven nodig zijn, om onze rechtvaardige eisen binnen te halen.

Die eenheid en strijdvaardigheid, is het enige waarvoor de ondernemers en de regering door de knieën gaan.

Z.O.Z.

Dankzij de staking van vorig jaar, ligt er nu een eisenpakket op tafel, waarover grote overeenstemming bestaat.

Dit bleek ook op een kadervergadering van de Vervoersbonden op 13 maart jl. waar door het vakbondskader unaniem besloten werd, om naar de SVZ een ultimatum te sturen over de CAO-onderhandelingen.

Bovendien sprak de kadervergadering zich unaniem uit voor een algemene staking in de gehele haven om de gestelde CAO-eisen ingewilligd te krijgen.

DAT IS PRECIES WAT ER GEBEUREN MOET!!

WANT AKTIE ZAL OPNIEUW HET ENIGE MIDDEL BLIJKEN OM DE EISEN INGEWILLIGD TE KRIJGEN.

Eenheid van aktie voor onze rechtvaardige eisen is nu aan de orde.

Hierbij gaat het om het volgende eisenpakket:

- Herstructurering van de lonen, waarbij de transportkosten en de haven-toeslag in het uurloon moeten worden opgenomen. Deze herstructurering ldt voor de stukgoed, bij de sleepdiensten, GEM, ECT, en machinaal waar deze toeslagen al in het loon zijn ingebouwd, zullen op andere wijze door herstructurering de lonen verbeterd moeten worden.
- Extra toeslag voor vuil, zwaar en onaangenaam werk.
- 2% loonsverbetering.
- Herstel van de volledige ongezuiverde prijscompensatie en handhaving van de 2% indexeringsregeling zoals die in de CAO is vastgelegd.
- Vervroegde uittreding naar 60 jaar.
- 25 dagen vakantie en verhoging van de vakantietoeslag naar 25 x 10 uur.
- Verdere verkorting van de arbeidstijd naar de 35-urige werkweek.
- Invoering van de 5-ploegendienst in de volcontinu en verbetering van andere ploegendiensten met behoud van loon.

Rotterdam, 3 april 1980.

HET GEZAMELIJK AKTIE-COMITE:

B. Piepers (voorzitter)	M.T.R.	J. Bosselaar	Seaport
J. Viola (secretaris)	S.H.B.	C. Hoogendoorn	S.H.B.
Ph. Schults	S.H.B.	G. Klaassen	Deka-Hanno
J. van Nispen	S.H.B.	C. Verver	Seaport
A. Colpaart	S.H.B.	L. Buter	Multi-Terminals
v.d. Sluys	Q.D.	R. Meinen	M.T.R.
M. Meyer	Smit-Vos	J. van Aalst	S.I.H.
P. Quaak	S.H.B.	C. Mathijssen	G.E.M.
i. v.d. Maas	Kersten-Hunnik	C. de Ridder	S.H.B.
J. Verweijmeren	G.E.M.	C. van Wijk	S.H.B.
E. v.d. Zanden	S.I.H.	N. van Aalst	Smit-Vos
P. van Kempen	Deka-Transport		

ACD 1409 459.

datum 28 APR. 1980

CO

b. d.

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BCP.			Bijlage(n):
Afschr.:			BO: 175.970
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		1	

Betreft: Bijeenkomst van het Solidariteitscomité Havenstaking.

Op woensdag 16 april 1980 is in de buurtwinkel Spangen, gevestigd Potgieterstraat - Pieter Langendijkstraat te Rotterdam een besloten vergadering gehouden van leden van het voormalige Solidariteitscomité Havenstaking. Onderwerp van bespreking zijn de financiële moeilijkheden tussen en

Bijgevoegd, in fotocopie, een convocatie ondertekend door LE NOBLE, Petronella J. 9-10-1956, mede namens ABELMAN Johann C.J. 17-2-1940, MAAS, Maria L.T. 7-2-1952 en ROGGEVEEN, Jan 8-1-1942.

Voor de bijeenkomst zijn 84 uitnodigingen verzonden.

Aanwezig zijn:

ABELMAN; *Johann C.W.*

MAAS;

LE NOBLE;

ROGGEVEEN, Jan 8-1-1942

Opvallend is de afwezigheid van , voormalig penningmeester van het Solidariteitscomité.

ABELMAN, als voorzitter fungerend, opent te 20.15 uur de vergadering, betreurt de slechte opkomst en geeft het woord aan , die vraagt waarom er niet op een eerder tijdstip vergaderd had kunnen worden.

MAAS reageert hierop met de mededeling, dat zo lang mogelijk gewacht is op een reactie van Langer uitstellen kon niet, gelet op de publicaties in Het Vrije Volk en de

reactie hierop in de Rotterdamse haven.

merkt op het teleurstellend te vinden dat zo weinig mensen van het Gezamenlijk Aktiekomite aanwezig zijn.

III ABELMAN deelt mede dat tussen en ROGGEVEEN uitvoerig is gesproken over de financiën. Laatstgenoemde heeft eveneens gesproken met en enkele andere CPN-ers, waarbij de vraag is opgeworpen of geen andere weg bewandeld had kunnen worden.

LE NOBLE merkt op dat het noodzakelijk is, dat er door leden van het Advokatenkollektief Rotterdam kascontrole wordt uitgevoerd op de financiën van . Deze controle moet uitgevoerd worden zonder dat aanwezig is, omdat op voorhand vast staat dat zijn financiën niet in orde zijn.

merkt op dat aan de leden van de kascontrolecommissie die het financieel verslag van hebben goedgekeurd, gevraagd moet worden verantwoording af te leggen.

zegt dat er gekozen moet worden tussen opheldering over de financiën en de eenheid onder de arbeiders. Ten allen tijde moet de eenheid bewaard blijven.

deelt mede dat de CPN te belazerd is om te reageren. Overigens moet het conflict met de CPN niet leiden tot ordinair scheldpartijen.

zegt dat er binnen de CPN uitvoerig over de financiële perikelen is gesproken. Mede door de rol van , die aan alle vergaderingen van het Aktiekomite heeft deelgenomen, is er geen schijn van kans dat er een opening van zaken komt. Spreker stelt voor een financieel onderzoek in te stellen en het resultaat daarvan voorlopig te bewaren. Indien er een conflict in de haven uitbreekt moet de zaak gepubliceerd worden, waarmede dan de CPN buiten spel wordt gezet.

Na een discussie hierover wordt besloten dit voorstel niet over te nemen, omdat dit verwarring zou geven bij de havenarbeiders, die bepaald niet op hun achterhoofd zijn gevallen.

Door ABELMAN worden vervolgens vier voorstellen gelanceerd:

- 1) De kwestie juridisch aanpakken, waarbij de mogelijkheid bestaat dat het Openbaar Ministerie zich met de zaak gaat bemoeien;
 - 2) De kwestie in de publiciteit brengen met de conclusies van het financieel onderzoek;
 - 3) Een gesprek arrangeren met en en enkele kaderleden van de CPN;
 - 4) Op geen enkele manier reageren en de kwestie laten zoals zij is.
- DE KORT reageert hierop met de opmerking over de voorstellen te discussiëren.

Door één van de aanwezigen wordt opgemerkt dat het wellicht zinvol is te praten met die ten tijde van de staking ten behoeve van het Solidariteitskomite drukwerk heeft verricht. Hierop wordt gereageerd met de mededeling dat reeds heeft verklaard op geen enkele manier informatie te zullen verstrekken.

zegt voorstander te zijn van een discussie met de CPN en te willen zoeken naar een vorm van samenwerking.

Uiteindelijk wordt besloten uit de aanwezigen een kleincomité te vormen, dat een onderzoek gaat instellen naar de

financiën, waarna een verslag zal worden samengesteld. Na stemming wordt dit comité als volgt samengesteld:

TWIGT;
LE NOBLE;

ABELMAN en MAAS.

Het betrokken verslag zal worden besproken in een gezamenlijk vergadering van de leden van het Solidariteitskomitee, waarna het klein-comité, tot een gesprek moet komen met de CPN.

De vergadering wordt te 23.00 uur gesloten.

Bo. 175-976.

Rotterdam, 7 april 1980.

Aan de leden van het Solidariteitskomitee Havenstaking.

Beste vrienden,

Op onze brief aan K. Verweijmeren van het G.A.K. naar aanleiding van zijn financiële verslag als penningmester van het G.A.K., waarin onze activiteiten onjuist worden weergegeven, is geen antwoord gekomen.

Wij hebben afgesproken om in dit geval opnieuw bijeen te komen, om de thans onstane situatie te bespreken.

Ik nodig jullie hiertoe uit en wel voor

16 APRIL a.s., in de buurtwinkel Spangen, hoek Potgieterstraat/hoek Pieter Langendijkstraat. Aanvang: 20.00 uur.

Komt allen om deze zo belangrijke zaak te bespreken !

Nel Le Noble,
mede namens:

Hans Abelman,
Loes Maas en
Jan Roggeveen.